

ประวัติย่อ พลอากาศเอก พระเนียง กานตรัตน์

พลอากาศเอก พระเนียง กานตรัตน์ เกิดเมื่อวันศุกร์ที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๔ ตรงกับ แรม ๙ ค่ำ เดือน ๔ ปีระกา ณ บ้านเลขที่ ๓ หมู่ที่ ๑ ตำบลบางหัวเสือ อำเภอ พระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มีชื่อเล่นว่า “น้อง” เป็นลูกชายคนเดียวและคนเล็กของคุณพ่อนวม และคุณแม่บาง แก้วงาม มีพี่สาว ๒ คน คือ “นางสงวน สังข์ทอง (ถึงแก่กรรม)” และ “นางถนอม ทองสุข (ถึงแก่กรรม)”

พลอากาศเอก พระเนียง กานตรัตน์ สมรสกับ คุณหญิง สุรนุช กานตรัตน์ (สกุลเดิม “ทรัพย์สาร”) เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๔๘๗ มีบุตร-ธิดา รวม ๔ คน คือ

๑. พลเอก อภิชาติ กานตรัตน์

สมรสกับ นางสาว นิตยา รัตนมณฑ

๒. ร้อยตำรวจโท สิทธิศักดิ์ กานตรัตน์ (ถึงแก่กรรม)

สมรสกับ นางสาว เขมกากร เห-มาคม มีบุตร-ธิดา ๒ คน คือ

๒.๑ นาวาอากาศโท หญิง สันสนีย์ อึ้งโฆษาชนะวานิช

สมรสกับนาวาอากาศโท อติชาติ อึ้งโฆษาชนะวานิช

มีบุตร ๑ คน คือ เด็กชาย สิริภพ

๒.๒ นาย มหะสิทธิ์ กานตรัตน์

ต่อมาร้อยตำรวจโท สิทธิศักดิ์ ได้สมรสใหม่กับ นาง กานดา พิเศษฤทธิ์

๓. พลอากาศโท พัฒนพล กานตรัตน์

สมรสกับ นางสาว วาสนิ สายน้ำเขียว มีบุตร ๒ คน คือ

๓.๑ นาย วิชัยพร กานตรัตน์ สมรสกับ นางสาว ภัทริณี สุวาริ

๓.๒ นาย ยศพล กานตรัตน์ สมรสกับ นางสาว กฤษณา เนตรสอดกิจ

มีบุตร ๒ คน คือ เด็กชาย ศักดิ์พัฒน์ และเด็กชาย กฤษณพล

๔. นาง ชนิดาภา กานตรัตน์

สมรสกับ นาย ภาณุพงศ์ กองแก้ว

มีธิดา ๑ คนคือ เด็กหญิง กานตรัตน์ภาดา

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๘๒ เครื่องหมาย ทบ.๒๕๘๒ ส.ป.๖ หมายเลขประจำตัว ๑๘๒๕๘๐๐๐๐๖ และอุปสมบทเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๙๐ ที่วัดบางหญ้าแพรก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พระครูวิบูลสิกขกิจ (หลวงพ่อยุ) เจ้าอาวาส วัดบางหัวเสือเป็น พระอุปัชฌาย์

การศึกษาก่อนเข้ารับราชการ

- + โรงเรียนวัดทรงธรรม (มัธยมต้น)
- + โรงเรียนเทพศิรินทร์ (มัธยมปลาย)
- + โรงเรียนเท็ขนิคทหารบก รุ่นที่ ๕

การศึกษาเมื่อเข้ารับราชการแล้ว

- + โรงเรียนการบิน กองทัพอากาศ
- + โรงเรียนครุการบิน (Central Flying School) กองทัพอากาศอังกฤษ
- + Squadron Officer Course กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา
- + Air Ground Operations School กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา
- + โรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศ รุ่นที่ ๒ (สอบได้ที่ ๑)
- + Air Command and Staff College กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา
- + Combat Crew Training (T-33 & F-84 G) กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา
- + Tactical Reconnaissance Course (RF-84 F) กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา
- + วิทยาลัยการทัพบก ชุดที่ ๓
- + วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๗
- + Senior Officer Defense Management Course, Naval Post Graduate School ประเทศสหรัฐอเมริกา

ยศทหาร

พ.ศ. ๒๔๘๔	เรืออากาศตรี
พ.ศ. ๒๔๘๗	เรืออากาศโท
พ.ศ. ๒๔๘๘	เรืออากาศเอก
พ.ศ. ๒๔๙๕	นาวาอากาศตรี
พ.ศ. ๒๔๙๗	นาวาอากาศโท
พ.ศ. ๒๕๐๐	นาวาอากาศเอก
พ.ศ. ๒๕๐๖	พลอากาศตรี
พ.ศ. ๒๕๑๔	พลอากาศโท
พ.ศ. ๒๕๑๘	พลอากาศเอก

ตำแหน่งที่สำคัญ

พ.ศ. ๒๔๘๕	เป็นนักบินประจำหมวดบินที่ ๓ ผูกบินที่ ๑ กองบินน้อยที่ ๔
พ.ศ. ๒๔๙๐	เป็นครูการบิน กองโรงเรียนการบิน
พ.ศ. ๒๔๙๖	เป็นผู้บังคับฝูงบินที่ ๓ กองบินน้อยที่ ๑
พ.ศ. ๒๔๙๙	เป็นผู้บังคับกองบินน้อยที่ ๒ และรักษาราชการหัวหน้า แผนกยุทธการ กองบินน้อยที่ ๒ และรักษาราชการ ผู้บังคับฝูงบินที่ ๒๓ กองบินน้อยที่ ๒ อีกสองตำแหน่ง
พ.ศ. ๒๕๐๐	เป็นผู้บังคับกองบินน้อยที่ ๑
พ.ศ. ๒๕๐๑	เป็นผู้ช่วยทูตทหารอากาศ ประจำสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ
พ.ศ. ๒๕๐๔	เป็นรองเจ้ากรมยุทธการทหารอากาศ ต่อมารักษาราชการ รองเสนาธิการกองบินยุทธการ อีกตำแหน่ง
พ.ศ. ๒๕๐๖	เป็นเจ้ากรมยุทธการทหารอากาศ
พ.ศ. ๒๕๑๔	เป็นผู้ช่วยเสนาธิการทหารอากาศฝ่ายยุทธการ
พ.ศ. ๒๕๑๗	เป็นรองเสนาธิการทหารอากาศ
พ.ศ. ๒๕๑๘	เป็นเสนาธิการทหารอากาศ
พ.ศ. ๒๕๒๐	เป็นผู้บัญชาการทหารอากาศ

หมดอายุ 13/04/2567

ราชการและตำแหน่งหน้าที่พิเศษที่สำคัญ

พ.ศ. ๒๕๐๑	เป็นราชองครักษ์เวร
พ.ศ. ๒๕๑๕	เป็นราชองครักษ์พิเศษ
พ.ศ. ๒๕๑๕	เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๑๖	เป็นคณะกรรมการต่างประเทศ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๑๘	เป็นกรรมการอำนวยการ โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง เป็นกรรมการ ธนาคารทหารไทย จำกัด
พ.ศ. ๒๕๒๐	เป็นประธานกรรมการ บริษัทเดินอากาศไทย จำกัด เป็นประธานกรรมการ บริษัทการบินไทย จำกัด
พ.ศ. ๒๕๒๑	เป็นตุลาการทหารสูงสุด เป็นกรรมการ โรงแรมเอราวัณ
พ.ศ. ๒๕๒๒	เป็นประธานกรรมการ การทำอากาศยานแห่งประเทศไทย เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
พ.ศ. ๒๕๒๙	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นนายกสภาทหารผ่านศึก

เครื่องราชอิสริยาภรณ์และเหรียญตรา

- + มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
- + มหาวิกรมภุค
- + ทุดิยจุลจอมเกล้าพิเศษ
- + เหรียญรัตนาภรณ์ ชั้น ๓
- + เหรียญชัยสมรภูมิเอเชียบูรพา
- + เหรียญพิทักษ์เสรีชน ชั้น ๑

เครื่องราชอิสริยาภรณ์และเหรียญตราต่างประเทศ

- + Honary Commander of The Royal Victorian Order สหราชอาณาจักร
- + The Order of The Air Force สหพันธรัฐมาเลเซีย
- + เหรียญเชิดชูเกียรติ Danh - Du - Boi - Tinh สาธารณรัฐเวียดนามใต้
- + เหรียญกองทัพอากาศชั้น ๑ Dan - Dao - Danh - Du สาธารณรัฐเวียดนามใต้
- + Order of Diplomatic Service Merit (Gwaughwa Medal) สาธารณรัฐเกาหลี
- + The Legion of Merit (Decree of Commander) สหรัฐอเมริกา
- + เครื่องราชอิสริยาภรณ์สายสะพายชั้นตันศรี (Tansri) สหพันธรัฐมาเลเซีย

หมอดอย 15/1/2561

ชีวิตในตำแหน่ง “ผู้บัญชาการทหารอากาศ”

พลอากาศเอก พระเนียง กานตรัตน์ ได้เจริญก้าวหน้าตามวิถีทางของชีวิตราชการ ในกองทัพอากาศอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับ เริ่มต้นจากการเป็น นักบินขับไล่ แล้วปฏิบัติหน้าที่ ภารกิจบินถึงสองช่วงเวลา อีกทั้งได้ไปศึกษาหลักสูตรครุการบิน ของกองทัพอากาศอังกฤษ และหลักสูตร Combat Crew Training ของกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา โดยทำการบิน กับเครื่องบินไอพ่นแบบต่างๆ ที่ทันสมัยในยุคนั้น รวมทั้งเครื่องบินลาดตระเวนถ่ายภาพ ทางอากาศ RF-84 F จากนั้นก็ดำรงตำแหน่งหลักของเหล่านักบินมาโดยตลอด ตั้งแต่ นายทหารยุทธการฝูงบินที่ ๑, ผู้บังคับฝูงบินที่ ๓ กองบินน้อยที่ ๑ แล้วเป็นผู้บังคับกองบินน้อย ที่ ๒ โศภนเกษม ซึ่งช่วงแรกควบตำแหน่งหัวหน้าแผนกยุทธการและผู้บังคับฝูงบินที่ ๒๓ อีกสองตำแหน่ง ต่อมาได้เป็นผู้บังคับกองบินน้อยที่ ๑ ดอนเมือง ก่อนที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ ผู้ช่วยทูตทหารอากาศ ประจำสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ซึ่งเมื่อกลับมาก็ทำงานในสายงานยุทธการมาโดยตลอด เริ่มจาก รองเจ้ากรมยุทธการทหาร อากาศ ต่อมาควบตำแหน่ง รองเสนาธิการกองบินยุทธการอีกตำแหน่ง จากนั้นเป็นเจ้ากรม ยุทธการทหารอากาศอยู่จนถึง ๘ ปี ต่อด้วยเป็นผู้ช่วยเสนาธิการทหารอากาศฝ่ายยุทธการ แล้วเป็น รองเสนาธิการทหารอากาศ, เสนาธิการทหารอากาศ จนกระทั่งได้เป็น “ผู้บัญชาการ ทหารอากาศ” คนที่ ๘ ของกองทัพอากาศ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๐ ต่อจาก “พลอากาศเอก กมล เดชะตุงคะ” อดีตผู้บัญชาการทหารอากาศคนที่ ๗ ซึ่งนับเป็นเรื่องบังเอิญอย่างมากที่ ทั้งสองท่านต่างเป็นชาวสมุทรปราการเหมือนกัน

พลอากาศเอก ประพันธ์ ฐปะเตมีย์ อดีตผู้บัญชาการทหารอากาศ คนที่ ๑๐ ได้ กล่าวถึงความหลังให้ฟังว่า “พลอากาศเอก พระเนียง กานตรัตน์ เป็นผู้บัญชาการทหาร อากาศที่ผมรักและเคารพมากที่สุดท่านหนึ่ง ความเมตตาและความใกล้ชิดสนิทสนมที่ ท่านมีต่อผมตลอดระยะเวลาอันยาวนาน ทั้งในขณะรับราชการและหลังจากที่ได้เกษียณ อายุราชการไปแล้ว ทำให้ผมมีความรู้สึกเหมือนกับว่าท่านเป็นพี่ชายคนหนึ่งของผม ลูกหลานของท่านและของผมก็มีความรักนับถือต่อกันเสมือนญาติสนิท ในช่วงที่ท่านขึ้นเป็น ผู้บัญชาการทหารอากาศนั้น ผมดำรงตำแหน่งเจ้ากรมส่งกำลังบำรุงทหารอากาศ และต่อ มาเป็นผู้ช่วยเสนาธิการทหารอากาศฝ่ายยุทธบริการ จึงได้มีโอกาสทำงานใกล้ชิดกับท่าน

พิมพ์ที่ 13/04/2567

หมตอายุ 13/04/2567

และยาวนานพอที่จะได้ทราบถึงนโยบายและความตั้งใจของท่าน ที่มุ่งมั่นจะพัฒนากองทัพ อากาศให้เป็นกองทัพอากาศที่ทันสมัยและทรงประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ทั้งนี้ ก็ติดขัดด้วยงบประมาณที่ได้รับจัดสรรอย่างจำกัด ซึ่งเพียงพอสำหรับการทรงชีพและการ พัฒนาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในการประชุมหน่วยขึ้นตรงกองทัพอากาศที่จัดเป็นประจำทุกเดือน ท่านมักจะเน้นในประเด็นสำคัญต่อไปนี้อยู่เสมอ กล่าวคือ

๑. ความประหยัดในการใช้น้ำใช้ไฟ ซึ่งเป็นทรัพยากรของกองทัพ ต้องคำนึงถึงความ คุ่มค่าให้มากที่สุด อย่าให้สูญเสียโดยเปล่าประโยชน์
๒. การทุจริต คอร์รัปชัน ต้องไม่เกิดขึ้นในกองทัพอากาศ
๓. เจ้าหน้าที่ทุกระดับ ต้องขยันขันแข็งในการทำงาน ไม่ปล่อยให้งานค้างจนเกิดผล เสียหายต่อทางราชการ และ
๔. ในการประชุมทุกครั้ง ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนควรพยายามแสดงความคิดเห็น อย่างนั้งเฉยๆ

ซึ่งทั้งหมดนี้ตัวท่านก็ได้ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างให้พวกเราเห็นอยู่ตลอดเวลา ครั้งหนึ่งประมาณเดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๒๓ ก่อนสิ้นปีงบประมาณเพียงสัปดาห์เดียว ท่านได้เรียกผมไปพบและบอกว่าปีนั้นกองทัพอากาศจะมีงบประมาณเหลือหลายสิบล้าน บาท ถ้าใช้ไม่ทันก็จะต้องส่งคืนกระทรวงการคลัง ท่านรู้สึกเสียตายเพราะกว่าจะได้งบประมาณมาพัฒนากองทัพแต่ละปีนั้นแสนยากเย็น จึงขอให้ผมหาทางใช้งบประมาณจำนวน นี้ให้เสร็จก่อนกำหนด แต่ต้องใช้เพื่อประโยชน์ของกองทัพอากาศเท่านั้น ผมจึงขออนุญาต นำเรื่องนี้ไปปรึกษากับเจ้าหน้าที่ก่อน โดยได้หารือกับนาวาอากาศเอก มนัส ไทยมา (ยศในขณะนั้น ต่อมาเป็นพลอากาศตรี) ซึ่งเป็นผู้ดูแลและเชี่ยวชาญในเรื่องการจัดหา ทางทหาร (Foreign Military Sale-FMS) ของกองทัพอากาศ ในตอนนั้นผมกับ คุณมนัสมีความเห็นตรงกันว่า ควรโอนงบประมาณจำนวนนี้ให้แก่โครงการจัดหาอะไหล่ของ เครื่องบิน F-5 ที่เรามีโครงการอยู่แล้วและมีความต้องการงบประมาณเพิ่มเติมอยู่ ปัญหาใหญ่ ก็คือจะทำอย่างไรให้เสร็จภายในกำหนดเวลาที่เหลือไม่มากนัก พอที่คุณมนัสทราบมาว่าเจ้าหน้าที่ กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา ที่ดูแลโครงการ FMS ของกองทัพอากาศกำลังเดินทางมาประเทศไทย ในอีกสองวันถัดมา ผมจึงให้คุณมนัสรีบติดต่อเจ้าหน้าที่สหรัฐฯ ดังกล่าว เพื่อขอความช่วยเหลือ โดยใช้อย่างการติดต่อของ จม.ทอ. (JUSMAG THAI) ซึ่งเมื่อเขาได้รับทราบเรื่อง ก็รีบดำเนินการ ให้ ถึงแม้ขั้นตอนตามกระบวนการของทางการสหรัฐฯ จะค่อนข้างซับซ้อน แต่ก็นับว่าโชคดีที่ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีทันเวลา เมื่อผมนำรายละเอียดกลับไปเรียนให้ท่านทราบ ท่านบอกว่า

รู้สึกสบายใจแล้ว และขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกคนที่เกี่ยวข้อง ที่ผมนำเรื่องนี้มาพูดถึงก็เพื่ออยากให้ทราบว่า ท่านมีความมุ่งมั่นที่จะให้งบประมาณของกองทัพอากาศ ทุกบาททุกสตางค์ ได้มีการใช้เพื่อประโยชน์ของกองทัพอากาศอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ควรที่พวกเราซึ่งเป็นอนุชนรุ่นหลังจะได้ยึดถือเป็นแบบอย่างและปฏิบัติตามแนวทางของท่าน หลังจากเกษียณอายุราชการแล้วท่านก็ยังทำงานในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม และต่อมาก็ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ขณะนั้นผมดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารอากาศ จึงได้ไปพบท่านและเรียนให้ทราบว่ากองทัพอากาศมีความประสงค์จะจัดเลี้ยงเพื่อเป็นเกียรติและแสดงความยินดีกับท่าน ในตอนแรกท่านปฏิเสธอย่างแข็งขัน ตามบุคลิกเรียบง่ายและสมถะของท่าน แต่เมื่อผมเรียนว่าได้ที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมในครั้งนี้ นับเป็นเกียรติแก่กองทัพอากาศด้วยเช่นกัน พวกเราถือว่าท่านเป็นความภาคภูมิใจของชาวกองทัพอากาศ และพวกเรามีความตั้งใจที่จะแสดงความยินดีกับท่าน ท่านจึงยอมรับและกองทัพอากาศจึงได้มีโอกาสจัดเลี้ยงแสดงความยินดีกับท่านที่หอประชุมกานตรัตน์ หลังจากที่ผมเกษียณอายุราชการแล้ว ท่านก็ยังดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมอยู่ ช่วงนั้นพอดีผมได้ทราบข่าวว่ากองทัพอากาศอาจจะเปลี่ยนใจไม่จัดซื้อเครื่องบิน F-16 เพิ่มเติมให้มีจำนวนเต็มฝูงมาตรฐานตามแผนเดิม แต่จะนำงบประมาณส่วนนั้นไปใช้ในการจัดซื้อเครื่องบินแบบอื่นแทน ผมมีความกังวลในเรื่องนี้จึงไปพบท่านและเรียนให้ทราบถึงแนวโน้มที่อาจเกิดขึ้น ท่านรับปากจะช่วยดูแลเรื่องนี้ให้ เพราะท่านก็เห็นชอบกับการที่กองทัพอากาศจะจัดซื้อเครื่องบิน F-16 เพิ่มเติม ในที่สุดโครงการ Peace Naresuan 2 ก็เกิดขึ้นด้วยการสนับสนุนของท่าน ต้องนับว่าท่านมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนากองทัพอากาศให้เป็นกองทัพที่ทันสมัยและทรงประสิทธิภาพ ตามความมุ่งมั่นตั้งใจและแนวนโยบายของท่านขณะดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารอากาศ”

พลอากาศเอก อรุณ พร้อมเทพ อดีตรองผู้บัญชาการทหารสูงสุด และอดีตผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารอากาศ ซึ่งเป็นอีกท่านหนึ่งที่ได้ทำงานใกล้ชิดกับพลอากาศเอก พะเนียงฯ มายาวนาน ได้เล่าถึงความหลังให้ฟังว่า “ผมเองจบการศึกษาจากโรงเรียนเทคนิคมหารบก รุ่นหลังพลอากาศเอก พะเนียงฯ คือรุ่นที่ ๑๒ ตอนที่ผมได้เป็นศิษย์การบินที่โคราช เมื่อปี ๒๕๔๓ ท่านจบหลักสูตรครูการบินจากประเทศอังกฤษและกลับมาปฏิบัติหน้าที่ครูการบินอีกรอบแล้ว ถึงผมไม่ได้เป็นศิษย์ในสายท่านโดยตรง แต่ก็รู้จักท่านดีเพราะในสมัยนั้นครูการบินที่จบจากอังกฤษมีเพียง ๓ ท่านเท่านั้น ในช่วงนั้น จม.ทอ. (JUSMAG THAI) ส่งที่ปรึกษาซึ่งเป็นครูการบินมา

ประจำที่โคราช พลอากาศเอก พะเนียงฯ ได้ทำงานอย่างใกล้ชิดกับที่ปรึกษาอเมริกันเหล่านี้ เพื่อร่วมกันปรับปรุงหลักสูตรการฝึกบินทั้งภาคอากาศและภาคพื้นดิน อีกทั้งร่วมเป็นกรรมการ สอบคัดเลือกศิษย์การบินไปเข้าโรงเรียนการบินของกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา ซึ่งผมเองก็ เป็นคนหนึ่งที่ผ่านการสอบคัดเลือกในรุ่นที่ ๒ โดยได้ไปฝึกบินที่ประเทศสหรัฐอเมริกากับเพื่อน อีก ๒ คน ฝึกขั้นต้นด้วยเครื่องบิน T-6 และฝึกขั้นปลายกับเครื่องบิน F-51 (Mustang) ซึ่งเป็นเครื่องบินขับไล่ใบพัดรุ่นสุดท้ายของกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา พอจบเป็นนักบินแล้ว ก็ เข้าเรียนต่อในหลักสูตร Combat Crew Training กับเครื่องบิน F-51 ที่ฐานทัพอากาศ Luke AFB ครั้นเมื่อจบหลักสูตรในเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ผมก็กลับไปเป็นนักบินประจำฝูง ๓ ของ กองบินน้อยที่ ๑ และพอเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ พลอากาศเอก พะเนียงฯ ก็ย้ายจาก โรงเรียนการบิน โคราชมาเป็นผู้บังคับฝูง ๓ กองบินน้อยที่ ๑ ซึ่งทำให้ผมมีโอกาสได้เริ่ม ทำงานใกล้ชิดกับท่านเพราะท่านเห็นว่าผมจบหลักสูตร Combat Crew Training จึงได้ เริ่มการฝึกอบรมนักบินของฝูง ๓ ในเรื่องการใช้อาวุธทางอากาศ ถึงแม้ตอนนั้นฝูง ๓ จะใช้เครื่องบิน Bear Cat แต่หลักการทางทฤษฎีของการใช้อาวุธทางอากาศของเครื่องบินขับ ไล่นั้นเหมือนกัน หลังจากนั้นผมได้ไปศึกษาที่โรงเรียน IPIS (Instrument Pilot Instructor School) ของกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นการฝึกครูการบินด้วยเครื่องวัดประกอบการ บินในเครื่องบิน T-33 ที่กองทัพอากาศได้รับจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกา เมื่อผมจบกลับไป อยู่ที่กองบินน้อยที่ ๑ ได้ไม่นาน พลอากาศเอก พะเนียงฯ ก็ย้ายจากกองบินน้อยที่ ๒ มา เป็นผู้บังคับบัญชาผมอีกครั้ง กล่าวคือเป็นผู้บังคับกองบินน้อยที่ ๑ หลังจากนั้นท่านได้ไปเป็น ผู้ช่วยทูตทหารอากาศที่ประเทศอังกฤษ ซึ่งในช่วงนั้นผมก็ผ่านการสอบคัดเลือกไปเข้า ศึกษาที่โรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศอังกฤษ จึงมีโอกาสพบปะท่านอยู่เป็นประจำเพราะ โรงเรียนอยู่ไม่ห่างจากกรุงลอนดอนมากนัก มีอยู่ครั้งหนึ่งท่านและคุณหญิงสุรนุชฯ ได้ชวน นาวาอากาศโท อัมพร คอนดี (ยศในขณะนั้น ต่อมาเป็นพลอากาศเอก) ซึ่งเพิ่งจบการ ศึกษา รอเดินทางกลับประเทศไทย และตัวผมซึ่งมีวันหยุดยาวระหว่างการศึกฯ ร่วมเดินทาง ไปท่องเที่ยวประเทศต่างๆ ในยุโรป โดยขับรถยนต์จากกรุงลอนดอน ไปลงเรือ Ferry ข้ามช่องแคบอังกฤษที่เมือง Dover ไปยังประเทศฝรั่งเศส ต่อลงใต้ผ่านประเทศสเปนไป สูชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ขับเลียบชายฝั่งไปถึงประเทศอิตาลี แล้ววกกลับประเทศ ฝรั่งเศส และกลับลอนดอน รวมเวลาประมาณ ๑ สัปดาห์ นับเป็นความสุขสนุกสนาน และประสบการณ์ที่มีคุณค่าอย่างมากสำหรับผม ต่อมาเมื่อกลับจากประเทศอังกฤษ พลอากาศเอก พะเนียงฯ ก็ทำงานในสายงานยุทธการมาโดยตลอดและเป็นส่วนสำคัญคน หนึ่งในการวางรากฐานการพัฒนากองทัพอากาศในยุคนี้ เริ่มจากเป็นรองเจ้ากรมยุทธการ

หมคยา 13/04/2567

ทหารอากาศ ที่มีพลอากาศเอก กมล เดชะตุงคะเป็นรองเสนาธิการทหารอากาศและ
รักษาราชการเจ้ากรมยุทธการทหารอากาศอีกตำแหน่งหนึ่ง ต่อมาพลอากาศเอก พะเนียงฯ
ขึ้นเป็นเจ้ากรมยุทธการทหารอากาศ พลอากาศเอก กมลฯ ก็เป็นรองเสนาธิการทหารอากาศ
และขยับขึ้นเป็นเสนาธิการทหารอากาศ ซึ่งทั้งสองท่านต่างทำงานอยู่ในตำแหน่งดังกล่าว
เป็นเวลายาวนานมาก ทำให้การพัฒนากองทัพอากาศดำเนินไปอย่างเป็นรูปธรรม ครั้นเมื่อ
พลอากาศเอก พะเนียงฯ ขึ้นเป็นผู้ช่วยเสนาธิการทหารอากาศฝ่ายยุทธการ พลอากาศเอก
ทะแกลัว ศุภิลวรรณ อดีตผู้บัญชาการทหารอากาศคนที่ ๙ ก็ก้าวขึ้นเป็นเจ้ากรมยุทธการ
ทหารอากาศ และตัวผมย้ายมาเป็นรองเจ้ากรมยุทธการทหารอากาศ ต่อมาในปี ๒๕๑๗
พลอากาศเอก กมลฯ ก้าวขึ้นเป็นผู้บัญชาการทหารอากาศ และพลอากาศเอก พะเนียงฯ ก็ขึ้น
เป็นรองเสนาธิการทหารอากาศ และเป็นเสนาธิการทหารอากาศในปีถัดมา ส่วนพลอากาศเอก
ทะแกลัวฯ ขยับเป็นผู้ช่วยเสนาธิการทหารอากาศฝ่ายยุทธการ และผมขึ้นเป็นเจ้ากรมยุทธการ
ทหารอากาศ พอถึงปี ๒๕๒๐ พลอากาศเอก กมลฯ เกษียณอายุราชการและพลอากาศ
เอก พะเนียงฯ ขึ้นเป็นผู้บัญชาการทหารอากาศ โดยมีพลอากาศเอก ทะแกลัวฯ เป็นรอง
เสนาธิการทหารอากาศ และเป็นเสนาธิการทหารอากาศในลำดับต่อมา ส่วนผมเองก็ตามมาเป็น
ผู้ช่วยเสนาธิการทหารอากาศฝ่ายยุทธการ และต่อมาเป็นรองเสนาธิการทหารอากาศ ครั้นปี
๒๕๒๔ พลอากาศเอก พะเนียงฯ เกษียณอายุราชการ และพลอากาศเอก ทะแกลัวฯ ขึ้นเป็น
ผู้บัญชาการทหารอากาศ โดยผมเป็นเสนาธิการทหารอากาศ จนกระทั่งปี ๒๕๒๖ พลอากาศ
เอก ทะแกลัวฯ ถึงแก่อนิจกรรม และต่อมาผมจึงย้ายไปเป็นรองผู้บัญชาการทหารสูงสุด
นับเป็นเวลายาวนานกว่า ๒๐ ปีที่ผมได้มีโอกาสร่วมทำงานอย่างใกล้ชิดกับพลอากาศเอก
พะเนียงฯ ในสายงานยุทธการ วางรากฐานและพัฒนากองทัพอากาศ ซึ่งผมเองตระหนัก
ดีถึงความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงของท่านในการทำงานที่ต้องการเห็นกองทัพอากาศก้าวไป
ข้างหน้าอย่างมั่นคงและมีประสิทธิภาพ เป็นช่วงเวลาที่ผมเองถือเป็นความภาคภูมิใจอย่าง
มาก อันที่จริงเริ่มตั้งแต่พลอากาศเอก กมลฯ เป็นหัวหน้าทีม ตามด้วยพลอากาศเอก
พะเนียงฯ และสุดท้ายพลอากาศ ทะแกลัวฯ ซึ่งทั้งสามท่านต่างก้าวขึ้นเป็นผู้บัญชาการทหาร
อากาศ เรียงกันตามลำดับ”

พลอากาศเอก ประชา มุ่งธัญญา อดีตหัวหน้าคณะนายทหารฝ่ายเสนาธิการประจำ
ผู้บังคับบัญชา และอดีตเจ้ากรมสารบรรณทหารอากาศ เป็นผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายอำนวยการให้
กับพลอากาศเอก พะเนียงฯ ตลอดช่วงเวลา ๔ ปีที่ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารอากาศ
ได้เล่าเรื่องราวในอดีตให้ฟังว่า “ผมมีโอกาสได้ปฏิบัติหน้าที่นายทหารฝ่ายอำนวยการของ

เรื่องอายุ 13/04/2567

ผู้บัญชาการทหารอากาศ ตั้งแต่ปลายสมัยพลอากาศเอก บุญชู จันทรุเบกษา อดีตผู้บัญชาการทหารอากาศคนที่ ๖ และติดต่อมาตลอดในสมัยพลอากาศเอก กมล เดชะตุงคะเป็นผู้บัญชาการทหารอากาศ จนกระทั่งพลอากาศเอก พระเนียงฯ ขึ้นเป็นผู้บัญชาการทหารอากาศ ผมยังจำคำแรกที่ท่านพูดกับฝ่ายอำนวยการที่ปฏิบัติงานกับผู้บัญชาการทหารอากาศท่านเก่า คือ นาวาอากาศเอก อุดง ธรรมธรานนท์ (ยศในขณะนั้น ต่อมาเป็นพลอากาศตรี) กับผมที่ตอนนั้นมียศนาวาอากาศโท “คุณไม่ต้องเตรียมย้ายไปไหน อยู่ปฏิบัติงานที่นี่ ผมมา ผมไม่เอาใครติดตามมาปฏิบัติหน้าที่ด้วย” ตลอดเวลา ๔ ปีเต็มที่ผมปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายอำนวยการของพลอากาศเอก พระเนียงฯ ได้เห็นและรับความรู้ประสบการณ์จากท่านผู้บัญชาการทหารอากาศคนที่ ๘ นี้อย่างมากมาย เพราะท่านปฏิบัติหน้าที่อย่างบรรจง ตั้งใจ สร้างสรรค์กองทัพอากาศให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง สมกับที่ท่านเป็นผู้บัญชาการทหารอากาศ นักบินขับไล่ไอพ่นคนแรกของพวกเราอย่างเต็มภาคภูมิ ผลงานต่างๆ ของท่าน ขณะดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารอากาศ คงได้รวบรวมสรุปไว้เป็นข้อๆ ในหนังสือที่ระลึกเล่มนี้อยู่แล้ว ผมจะขอเพิ่มเติมด้วยการนำเกร็ดเรื่องราวบางเรื่องที่เหมาะสมจะกล่าวถึงเพื่อให้เห็นชัดเจนขึ้นอีกเท่า นั้น

เรื่องแรกคือ ความจงรักภักดี พลอากาศเอก พระเนียงฯ ตระหนักดีว่า “องค์จอมทัพไทย” ทรงมีพระราชกิจที่สำคัญเรื่องหนึ่ง คือการเสด็จฯ เยี่ยมเยียนและแก้ปัญหาทุกข์ภัยให้ราษฎรในภูมิภาคต่างๆ ที่เดือดร้อนและขาดแคลน โดยการเสด็จฯ แปรพระราชฐานไปประทับแรม ณ พระตำหนักในภาคต่างๆ และการเสด็จฯ ไปและกลับพระนครในวันเดียวกัน ทั้งนี้ในการเสด็จฯ แปรพระราชฐานทั้งขาไปและขากลับพระนคร พลอากาศเอก พระเนียงฯ จะปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการเดินทางเครื่องบินพระราชพาหนะด้วยตนเองทุกครั้ง งานสำคัญอีกเรื่องที่พลอากาศเอก พระเนียงฯ มุ่งมั่นตั้งใจและให้ความระมัดระวังเป็นพิเศษคือการจัดและอำนวยการถวายการฝึกบินแก่ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร สำหรับเรื่องนี้สังเกตได้ชัดเจนว่าท่านมีความกังวลอยู่ตลอดเวลา โดยจะเฝ้าติดตามงานอย่างใกล้ชิด จนสำเร็จไปได้ด้วยดีในแต่ละขั้นตอน สมกับคำกลอนที่ว่า “แขนมอบถวายทรงธรรม์ เทิดหล้า” เรื่องต่อมาคือด้านการบิน ต้องนับว่าท่านเป็นนักบินขับไล่คนหนึ่งในยุคนั้นของกองทัพอากาศที่มีจิตใจและเลือดเนื้อในด้านการบินอย่างเข้า “กระดูกดำ” ผ่านหลักสูตรครูการบินจากโรงเรียนครูการบิน กองทัพอากาศอังกฤษ หลักสูตรการบินรบจากโรงเรียนการบินรบ กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา โดยมีพื้นฐานมาตั้งแต่เป็น Wingman, ผู้บังคับฝูง และผู้บังคับกองบินถึงสองกองบิน ทำให้รอบรู้และเข้าใจแนวทางที่จะพัฒนากำลังทางอากาศ ทั้งนี้ก็อีกเพียง ๒๐ วันก่อนจะเกษียณอายุราชการ พลอากาศเอก พระเนียงฯ ยังทำการบินเที่ยวสุดท้ายกับ บ.ข.๑๔ ค (F-5F) จากดอนเมืองไป-กลับ กองบิน ๔ (ตาคลี)

พจนานุกรม 13/04/2567

หมตอายุ 13/04/2567

เรื่องต่อมาก็คือ การสร้างพันธมิตรทหารอากาศนานาชาติ ด้วยพื้นฐานจากการได้ไปศึกษาหลักสูตรครุการบินที่ประเทศอังกฤษ และหลักสูตรการบินรบที่ประเทศสหรัฐอเมริกา อีกทั้งได้เป็นผู้ช่วยทูตทหารอากาศ ณ สถานเอกอัครราชทูตไทย กรุงลอนดอน ประกอบกับบุคลิกอันเป็นสุภาพบุรุษที่มีความจริงใจ และเป็นกันเอง ตลอดจนการที่ได้คลุกคลีกับทหารพันธมิตรในประเทศภาคี สปอ., กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกาภาคแปซิฟิก, กองบัญชาการสงกำลังกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา รวมทั้งกองทัพอากาศ สาธารณรัฐประชาชนจีน ทำให้เหล่าทหารพันธมิตรต่างยกนิ้วให้“มาร์แชลพะเนียง”เสมอ สำหรับกองทัพอากาศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้เชิญพลอากาศเอก พะเนียงฯ และคณะไปเยี่ยมชมกิจการ นับเป็นหน่วยแรกของกองทัพอากาศไทย หลังจากที่เริ่มเปิดสัมพันธ์ทางการทูตต่อกัน

เรื่องต่อไปคือ ด้านการศึกษา นอกจากการส่งข้าราชการไปศึกษาต่างประเทศโดยทุนกองทัพอากาศในระดับปริญญาโท ไม่ต่ำกว่าปีละ ๔ ทุน และส่งไปศึกษาวิชาเสนาธิการกิจยังกองทัพอากาศประเทศต่างๆ เช่น อินเดีย, อินโดนีเซีย, ฝรั่งเศส และเยอรมัน เป็นต้น เรื่องที่สมควรกล่าวถึงคือ ในปี ๒๕๒๓ พลอากาศเอก พะเนียงฯ สามารถดำเนินการให้กองทัพอากาศสหรัฐอเมริการับนายทหารสัญญาบัตรของเราเข้าศึกษาในวิทยาลัยการทัพอากาศสหรัฐฯ ได้เป็นครั้งแรก และได้ขอให้จัดโควตาให้นักเรียนเรืออากาศของเราได้เข้าศึกษาในโรงเรียนนายเรืออากาศสหรัฐฯ ด้วย สำหรับการบรรยายในวิทยาลัยการทัพและโรงเรียนเสนาธิการต่างๆ นั้น พลอากาศเอก พะเนียงฯ มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการไปบรรยายอย่างเต็มเปี่ยม อีกทั้งพร้อมที่จะตอบปัญหาข้อสงสัยของนายทหารนักเรียนทุกสถาบันอย่างเต็มที่ นอกจากนั้นท่านยังส่งเสริมการศึกษาของบุตรข้าราชการกองทัพอากาศ โดยท่านได้ตั้งเป็นทุนการศึกษาไว้ที่กรมยุทธศึกษาทหารอากาศและกรมสวัสดิการทหารอากาศ หน่วยละ ๒ ทุน เพื่อนำดอกผลแต่ละปีมอบให้แก่บุตรข้าราชการที่ศึกษาอยู่ เรื่องต่อมาก็คือ การพัฒนาชีวิต ตั้งแต่เริ่มรับหน้าที่ในตำแหน่งผู้บัญชาการทหารอากาศ พลอากาศเอก พะเนียงฯ ได้ตั้งเป้าหมายที่จะพยายามดำเนินการให้ข้าราชการกองทัพอากาศมีสภาพกินดีอยู่ดี ทั้งหน่วยในที่ตั้งปกติและหน่วยราชการสนาม ผลักดันให้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองโดยเฉพาะเมื่อเกษียณอายุราชการไปแล้ว ซึ่งท่านได้เพียรพยายามหาวิธีดำเนินการในรูปแบบต่างๆ มาโดยตลอด ทั้งนี้หน่วยราชการสนามถือว่ามีความสำคัญเป็นอันดับแรก โดยหน่วยในที่ตั้งปกติจะต้องสนับสนุนให้ถึงมือ ถึงที่ ถูกเวลา เพื่อให้สามารถปฏิบัติภารกิจได้โดยไม่ต้องห่วงเรื่องใดๆ ต่อมาเมื่อเป็นรัฐมนตรีช่วยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมท่านก็ได้พยายามพัฒนาชีวิตของข้าราชการทหารทั้งสามเหล่าทัพให้ดียิ่งขึ้นตามเจตนารมณ์เดิม

เรื่องต่อมาคือ การเข้าถึงผู้ใต้บังคับบัญชา พลอากาศเอก พะเนียงฯ จะให้ความ
ใกล้ชิดอย่างไม่ถือตัว ยิ้มแย้มเป็นกันเองกับผู้ใต้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น ในโอกาสงาน
เลี้ยงสังสรรค์ต่างๆ ไม่ว่าจะป็นนายทหารสัญญาบัตร หรือนายทหารประทวน ท่านจะ
เข้าไปพูดคุยสอบถามปัญหาอย่างใกล้ชิดแบบกระตือรือร้น จากโต๊ะถึงโต๊ะ บางครั้งนั่งกับ
พื้นพูดคุยกับจ่าอากาศก็เคย ความกรุณา ความรักและความจริงใจที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาปรากฏอยู่
บนใบหน้าท่านอยู่เสมอ จนเป็นสัญลักษณ์ประจำตัวของท่าน โดยเฉพาะทุกครั้งที่ได้เดินทางไปตรวจเยี่ยม
กองบินต่างจังหวัด ซึ่งต้องพักค้างคืนและแน่นอนต้องมีการเลี้ยงสังสรรค์ ท่านจะให้ความสำคัญใน
การพูดคุยกับเหล่านักบิน ได้ถามเรื่องราวต่างๆ เป็นพิเศษเพื่อนำข้อมูลและปัญหาที่ได้รับทราบไปแก้ไข
ปรับปรุง จำได้เมื่อครั้งท่านเป็นเสนาธิการทหารอากาศ และไปตรวจเยี่ยมกองบินต่างจังหวัด ช่วงนั้น
ผู้บังคับฝูงบินส่วนใหญ่ของกองทัพอากาศ ล้วนเป็นนายทหารสัญญาบัตรที่จบจากโรงเรียนนาย
เรืออากาศรุ่นแรกๆ คุยไปคุยมาวกมาเรื่องอายุ ทำให้ท่านได้รับทราบว่าผู้บังคับฝูงบินส่วนใหญ่
อายุเกือบ ๔๐ ปีแล้วทั้งนั้น ท่านจึงนึกถึงตัวเองตอนที่ เป็นผู้บังคับกองบินครั้งแรกอายุเพียง
๓๕ ปีเท่านั้น ทั้งนี้ตอนนั้นกองทัพอากาศกำลังประสบปัญหาช่องว่างระหว่างนายทหารยุคเก่า
ที่จบจากโรงเรียนนายร้อยและโรงเรียนเทคนิคทหารบก กับนายทหารยุคใหม่ที่จบจากโรงเรียน
นายเรืออากาศที่เติบโตตามกันไม่ทัน ท่านจึงได้นำเรื่องนี้กลับไปปรึกษาพลอากาศเอก กมลฯ
ผู้บัญชาการทหารอากาศ โดยได้เสนอให้ย้ายผู้บังคับฝูงบินที่จบจากโรงเรียนนายเรืออากาศรุ่นแรกๆ
ดังกล่าวนี้ ก้าวขึ้นเป็นผู้บังคับการกองบิน ซึ่งพลอากาศเอก กมลฯ ก็เห็นชอบตามนั้น ถึงบางคน
ขึ้นเงินเดือนจะยังไม่ถึงเกณฑ์ ท่านก็ให้รักษาราชการไปก่อน บางคนไม่กล้าย้ายเข้าบ้านพักของ
ผู้บังคับการกองบิน เนื่องจากเห็นว่าตัวเองยังเป็นแค่รักษาราชการ ท่านทราบเรื่องเข้าจึงบอก
ว่า “คุณย้ายเข้าบ้านพักผู้การกองบินไปเลย เพราะคุณคือผู้การตัวจริง และพวกคุณจะต้อง
เป็นหลักให้กับกองทัพอากาศต่อไปในอนาคต”

เรื่องสุดท้ายที่ผมอยากกล่าวถึงคือ บุคลิกพิเศษประจำตัว ของพลอากาศเอก
พะเนียงฯ ที่สะท้อนให้เห็นถึงอุปนิสัยที่แท้จริงของท่าน อย่างแรกคือ

- **ความจำเป็นเลิศ** ปกติผมจะพบเห็นนายทหารผู้ใหญ่ หรือแม้แต่เพื่อนๆ หลายคน
มักจะต้องพกแผ่นกระดาษเปล่า หรือสมุดเล่มเล็กๆ เพื่อบันทึกเรื่องราวต่างๆ กันลืม ช่วง
แรกผมเองก็ไม่ได้สังเกตเรื่องนี้ จนกระทั่งได้ร่วมคณะผู้บัญชาการทหารอากาศไปเยือนกองทัพอากาศ
สหรัฐอเมริกา ซึ่งครั้งนั้นพลอากาศเอก พะเนียงฯ ได้มีโอกาสเยี่ยมชมกิจการของกอง
บัญชาการส่งกำลังบำรุง (Air Force Logistics Command) ในยุคนั้นของกองทัพอากาศ

พจนานุกรม 13/04/2567

สหรัฐอเมริกาที่รัฐ Ohio โดยมี General POE ผู้บัญชาการกองบัญชาการสงกำลังบำรุง เป็นผู้ให้การต้อนรับ ผมจึงได้สะดวกในช่วงเจรจาข้อราชการ เพราะเห็น Gen. POE ล้วงกระเป๋าเสื้อหยิบกระดาษเปล่าออกมาบันทึกข้อเจรจาและเรื่องที่ได้รับปากจะให้การสนับสนุน แต่พลอากาศเอก พะเนียงฯ ไม่ได้บันทึกอะไรเลย จึงสังเกตได้ชัดในเวลาต่อมาว่า ท่านมีความจำดีมาก ทบทวนและติดตามเรื่องต่างๆ กับผู้ใต้บังคับบัญชาได้แม่นยำทุกเรื่องว่าเป็นอย่างไร ไปถึงไหน ให้ใครไป จำได้หมด

- **เปิดใจกว้าง** ท่านบอกฝ่ายอำนวยการที่ทำงานด้วยทุกคนเสมอ หากพบเห็นการสั่งการหรือรายละเอียดการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ ซึ่งมีอยู่ในบันทึกสั่งการของผู้บัญชาการทหารอากาศ ขอให้ท้วงติง พร้อมทั้งเสนอแนะข้อคิดเห็นหรือแนวทางที่ถูกต้องได้ตลอดเวลา ท่านจะรับฟังข้อท้วงติง ข้อเสนอแนะ และสอบถามถึงข้อบังคับหรือระเบียบที่ถูกต้องอย่างสุภาพนุ่มนวลทุกครั้ง

- **ซื่อสัตย์สุจริต** ทุกครั้งที่มีบุคคลภายนอกซึ่งเป็นนักธุรกิจมาขอเข้าพบ ท่านจะเรียกให้ฝ่ายอำนวยการของท่านเข้าไปร่วมรับฟังเรื่องราวด้วย ลักษณะเป็นพยานบุคคลที่ร่วมรับรู้ว่าการพบปะนั้นไม่มีผลประโยชน์ส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง

- **รวดเร็วในการทำงาน** ท่านเป็นผู้ที่ทำงานรวดเร็ว คิดแล้วทำเลย ไม่รอช้า และมักพบเห็นอยู่บ่อยๆ ว่าขณะกำลังพิจารณาลงชื่อเรื่องในแฟ้ม ท่านเรียกฝ่ายอำนวยการเข้าไปเพื่อสั่งการ ขณะฝ่ายอำนวยการยินยอมฟังคำสั่ง มีโทรศัพท์เข้ามาถึงท่าน ท่านจะรับสายพูดโทรศัพท์ พร้อมกับอ่านเรื่องในแฟ้มและลงชื่อในหนังสือราชการต่างๆ ในเวลาเดียวกัน

- **ลักษณะผู้นำ** ในช่วงที่ท่านเป็นผู้บัญชาการทหารอากาศ กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา ได้นำส่งเครื่องบิน F-5 E/F ให้กองทัพอากาศถึง ๒ ครั้ง โดยใช้เครื่องบินลำเลียงขนาดใหญ่ C-5 Galaxy บินมาลงที่ฐานทัพอากาศดอนเมือง หลังจากให้กองโรงงานการซ่อม กรมช่างอากาศทำการประกอบ ปรับแต่งและทดลองบินเรียบร้อยแล้ว ท่านจะต้องเป็นผู้ทำการบินเครื่องบิน F-5 E/F นำหมู่ไปส่งที่กองบินด้วยตนเองทั้งสองครั้ง ทั้งนี้เพื่อต้องการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา โดยเฉพาะเหล่านักบินทั้งหลาย จึงเห็นได้ชัดเรื่องการเข้ากระตุกดำ ในด้านการบินของท่าน

หมดอายุ 13/04/2567

- **สัมพันธ์ภาพที่ดีกับพันธมิตร** พลอากาศเอก พะเนียงฯ ได้สร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับพันธมิตรมาโดยตลอด ด้วยบุคลิกอันเป็นเอกลักษณ์ของท่าน และแสดงความรักความผูกพันจากใจจริงให้เห็นอยู่เสมอ อย่างเช่น General John D. RYAN อดีตผู้บัญชาการกองบัญชาการกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกาภาคแปซิฟิก (PACAF-Pacific Air Force) ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น และมีความสนิทสนมคุ้นเคยกับท่านเป็นอย่างมาก ช่วยเหลือและสนับสนุนในการปฏิบัติการต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อกองทัพอากาศทั้งสองประเทศอย่างมาก ตั้งแต่ครั้งที่พลอากาศเอก พะเนียงฯ ยังเป็นเสนาธิการทหารอากาศ โดยที่ Gen. RYAN เกษียณอายุราชการหลังจากท่านขึ้นเป็นผู้บัญชาการทหารอากาศได้ไม่นาน ครั้นต่อมาท่านได้รับเชิญให้เดินทางไปเยือนกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกาอย่างเป็นทางการ จึงตั้งใจจะถือโอกาสพบปะเพื่อนเก่า และแจ้งเจ้าหน้าที่กองทัพอากาศสหรัฐฯ ให้ทราบถึงความประสงค์ของท่านก่อนเดินทาง และขอให้ช่วยตรวจสอบด้วยว่า Gen.RYAN พำนักอยู่ที่ไหน และขอให้ช่วยจัดกำหนดการให้ได้พบกับท่านด้วย แต่จนถึงวันออกเดินทางก็ไม่ได้ได้รับการยืนยันในเรื่องดังกล่าว แม้กระนั้นท่านก็สั่งให้จัดเตรียมของที่ระลึกไปมอบให้กับ Gen.RYAN และภริยาด้วย ซึ่งในเรื่องนี้เจ้าหน้าที่กองทัพอากาศสหรัฐฯ ต้องการจะทำให้ท่านประหลาดใจจึงไม่แจ้งรายละเอียดให้ทราบก่อน โดยได้เรียนเชิญ Gen.RYAN และภริยา มาร่วมงานเลี้ยงรับรองผู้บัญชาการทหารอากาศไทยและคณะที่สโมสรนายทหารสัญญาบัตรของกองบัญชาการส่งกำลังบำรุงทหารอากาศสหรัฐฯ ณ ฐานทัพอากาศ Wright-Patterson AFB เมือง Dayton รัฐ Ohio นับว่าโชคดีที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายเราเห็น Gen.RYAN และภริยานั่งรออยู่ที่โต๊ะก่อนที่ท่านจะเข้างาน จึงรีบนำเรียนให้ท่านทราบและนำของที่ระลึกซึ่งจัดไว้แล้วเตรียมไปมอบให้ การได้พบปะกันอีกครั้งของเพื่อนเก่า-ผู้นำทหารชาติพันธมิตรทั้งสองท่าน จึงเป็นบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความปิติยินดีที่สมบูรณ์ด้วยมิตรของผู้ที่เคยสร้างคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศอันเป็นที่รักของตนในสถานการณ์ที่มีภัยคุกคามในภูมิภาคแปซิฟิกแห่งนี้ นอกจากนั้นพลอากาศเอก พะเนียงฯ ก็มีความสัมพันธ์อันแนบแน่นเป็นอย่างดีกับกองทัพอากาศมิตรประเทศใกล้เคียง ไม่ว่าจะเป็นมาเลเซีย, สิงคโปร์, ฟิลิปปินส์และอินโดนีเซีย โดยเฉพาะกับพลอากาศโท ASHADI ผู้บัญชาการทหารอากาศอินโดนีเซียในช่วงนั้น มีความใกล้ชิดสนิทสนมมากเป็นพิเศษ เพราะบุคลิกและอุปนิสัยที่คล้ายคลึงกัน อันเป็นผลให้กองทัพอากาศทั้งสองประเทศ ตกลงที่จะทำการฝึกร่วมผสมด้วยกันเป็นครั้งแรกในชื่อ ELANG THAINESIA ซึ่งยังคงดำเนินอยู่ต่อมาตราบจนทุกวันนี้”

หมดอายุ 13/04/2567

การฝึกซ้อม “AIR BOON CHOO” กับองค์การ สปอ.

องค์การสนธิสัญญาป้องกันร่วมกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (สปอ.) หรือ South East Asia Treaty Organization (SEATO) เป็นองค์การที่ก่อตั้งขึ้นตามสนธิสัญญามะนิลา ลงนามเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๔๙๗ ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๘ โดยมีประเทศภาคี ๘ ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา,

สหราชอาณาจักร, ฝรั่งเศส, ออสเตรเลีย, นิวซีแลนด์, ปากีสถาน, ไทย และฟิลิปปินส์ มีความมุ่งหมายหลักที่จะดำรงรักษาไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาค โดยหากประเทศภาคีใดถูกรุกรานจากการโจมตีด้วยกำลังอาวุธ ประเทศภาคีทั้งหมดที่เหลือจะถือว่าเป็นอันตรายร่วมกัน และจะปฏิบัติการเพื่อเผชิญหน้ากับอันตรายร่วมกัน ซึ่งในช่วงเวลานั้นเป็นยุคสงครามเย็น ดังนั้นจึงได้วางแผนจัดให้มีการฝึกร่วมกัน เพื่อให้ทุกประเทศภาคีมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติการทางทหารและความพร้อมที่จะตอบโต้แก่ผู้รุกรานในมาตรฐานเดียวกัน การฝึกครั้งนี้จัดขึ้นเป็นประจำต่อเนื่องมาโดยตลอด การฝึก "AIR BOON CHOO" เป็นการฝึกผสมสปอ.ครั้งที่ ๒๖ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๐-๓๐ เมษายน ๒๕๐๗ ใช้พื้นที่ของประเทศไทย ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกและพื้นที่ในอ่าวไทยด้วย ทั้งนี้ได้ใช้ชื่อการฝึกนี้เพื่อให้เป็นเกียรติแก่ พลอากาศเอก บุญชู จันทรุเบกษา ผู้บัญชาการทหารอากาศในขณะนั้น โดยการฝึกครั้งนี้เป็นการฝึกทางอากาศยุทธวิธีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยจัดมา มีประเทศไทย, สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมเป็นเจ้าภาพ ซึ่งออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ได้ส่งกำลังเข้าร่วมในการฝึกด้วย ซึ่งเครื่องบินที่เข้าร่วมการฝึกครั้งนี้มีหลากหลายแบบ บางแบบบินเร็วกว่าเสียง ล้วนเป็นเครื่องบินทันสมัยในยุคนั้นทั้งสิ้น อาทิ F-105 Thunderchief, F-102 Delta Dagger, F-100 Supersabre, Hawker Hunter และ RF-101 Voodoo เป็นต้น นอกจากนั้นคณะเจ้าหน้าที่จากชาติภาคีอื่นๆ ทั้งหมดก็เข้าร่วมในการฝึกด้วย โดย พลอากาศตรี พะเนียง กานตรัตน์ เจ้ากรมยุทธการทหารอากาศ ในขณะนั้นได้รับการแต่งตั้งให้เป็น ผู้อำนวยการการฝึก AIR BOON CHOO และผู้บัญชาการกองกำลัง สปอ.สนาม โดยมี Major General Sam MADDUX, Jr. แห่งกองทัพอากาศสหรัฐฯ และ Air Commodore Thomas N.STACK แห่งกองทัพอากาศสหราชอาณาจักร เป็นรองผู้อำนวยการฝึก ทั้งนี้มีเกร็ดเรื่องราวอยู่เรื่องหนึ่งที่หลายคนคงไม่ทราบ นั่นคือในระหว่างการประชุมเตรียมการก่อนการฝึกซึ่งจัดขึ้นหลายครั้ง พลอากาศเอก พะเนียงฯ ได้มีอาการโรคเกาต์กำเริบอย่างรุนแรง เท้าบวมมากจนไม่สามารถใส่รองเท้าหุ้มส้นได้ ต้องใส่รองเท้าแตะไปทำงานและร่วมประชุม แต่ก็ไม่เคยหยุดงานเลยแม้แต่วันเดียว หากต้องไปพบแพทย์ พอเสร็จแล้วก็รีบกลับไปทำงานต่อทันที อีกทั้งมีอยู่ช่วงหนึ่งที่ต้องเดินทางไปตรวจความพร้อมของหน่วยต่างจังหวัด ท่านก็ขอให้แพทย์ใส่ฝือกหุ้มข้อเท้าข้างที่โรคเกาต์กำเริบเพื่อลดอาการปวดและให้เดินได้สะดวกขึ้น แต่นับว่าโชคดีอย่างมากที่อาการกำเริบที่ว่านี้หายสนิทก่อนการฝึกจริงจะเริ่มขึ้น

ในระหว่างการฝึกซ้อม AIR BOON CHOO นี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าฯชิราลงกรณ(พระนามในขณะนั้น) ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินตรวจเยี่ยมกองอำนวยการฝึกซ้อมที่โรงเรียนนาย เรืออากาศ และหน่วยรับการฝึก ทั้งที่ฐานบินดอนเมือง, ฐานบินตาคลีส ฐานบินนครราชสีมา, ฐานบินอุบล และสุดท้ายฐานบินอุดร ซึ่งในระหว่างทางที่เสด็จฯ โดยเครื่องบินพระที่นั่งจาก ฐานบินอุบลไปฐานบินอุดร พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงให้พลอากาศตรี พะเนียงฯ (ยศในขณะนั้น) เข้าเฝ้าฯ และได้มีพระราชดำรัสให้เครื่องบินพระที่นั่งของพระองค์ สมมติ เป็นเครื่องบินข้าศึกกำลังเข้าโจมตีฐานบินอุดร และทรงมีพระราชกระแสรับสั่งให้เครื่องบิน Hawker Hunter ของกองทัพอากาศสหราชอาณาจักรที่ประจำอยู่ที่ฐานบินอุดรบินขึ้นมา สกัดกัน ซึ่งเครื่องบิน Hawker Hunter จำนวน ๒ เครื่องจากฐานบินอุดรก็สามารถขึ้นมา สกัดกัน จากนั้นบินถวายการอารักขาเครื่องบินพระที่นั่งสู่ฐานบินอุดร ซึ่งการปฏิบัติครั้งนี้ไม่ ได้รู้ตัวหรือเตรียมการล่วงหน้า แต่ก็สามารถทำได้ในระยะเวลาอันรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์ เป็นที่พอพระราชหฤทัยอย่างยิ่ง การเสด็จพระราชดำเนินตรวจเยี่ยมในครั้งนั้น นับเป็น พระมหากุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ และเป็นทีปลาบปลื้มยินดีแก่ทหารทั้งหลายอย่างมาก ตลอดจนเป็นการบำรุงขวัญทหาร ทั้งไทยและชาติภาคีที่เข้าร่วมการฝึก การฝึก AIR BOON CHOO นับเป็นการฝึกทางอากาศยุทธวิธีที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง สามารถนำความ มั่นใจในสมรรถภาพของกองกำลัง สปอ. มาสู่ประชาชน ไม่เพียงแต่ในประเทศไทยเท่านั้น รวมทั้งประเทศที่เป็นภาคี สปอ. และบรรดาประเทศเพื่อนบ้านด้วย :

หมดอายุ 13/04/2557

การย้ายกองบัญชาการกองทัพอากาศ

เนื่องจากกิจการการบินพาณิชย์ระหว่างประเทศได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ท่าอากาศยานกรุงเทพ มีจำนวนอากาศยานของสายการบินพาณิชย์ และผู้โดยสาร ตลอดจนสินค้าเพิ่มปริมาณมากขึ้นทุกปี ทำให้อาคารสถานที่เดิมค่อนข้างคับแคบ ไม่ทันสมัย และไม่สะดวกเท่าที่ควร ในปี พ.ศ.๒๕๑๗ รัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนาท่าอากาศยานพาณิชย์ที่สนามบินดอนเมือง ให้เป็นท่าอากาศยานพาณิชย์ระหว่างประเทศที่ทันสมัย เพื่อรักษาความสำคัญของการเป็นศูนย์กลางการบินพาณิชย์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต่อไป แผนพัฒนาท่าอากาศยานที่ดีและเหมาะสมที่สุด คือขยายพื้นที่ท่าอากาศยานไปด้านทิศใต้ อันเป็นเขตกองทัพอากาศ ทั้งนี้ในขณะนั้นพลอากาศเอก กมล เดชะตุงคะ เป็นผู้บัญชาการทหารอากาศ ตระหนักถึงความจำเป็นอันเป็นผลประโยชน์ของชาติ จึงตกลงยอมสละพื้นที่อันเป็นที่ตั้งกองบัญชาการกองทัพอากาศ และส่วนราชการที่สำคัญของกองทัพอากาศอีกหลายหน่วย ให้แก่การปรับปรุงและพัฒนาท่าอากาศยานพาณิชย์ในครั้งนั้น และย้ายไปสร้างกองบัญชาการกองทัพอากาศใหม่ทางฝั่งตะวันออกของสนามบินดอนเมือง โดยได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนและโครงการย้ายหน่วยที่ตั้งกองทัพอากาศฝั่งตะวันตกของสนามบินดอนเมือง มีพลอากาศโท พะเนียง กานตรัตน์ รองเสนาธิการทหารอากาศ เป็นประธาน ซึ่งได้วางแผนและจัดทำรายละเอียดโครงการต่างๆ ไว้ตั้งแต่ต้น นับเป็นโครงการพัฒนาก่อสร้างที่มีขนาดใหญ่ ใช้งบประมาณดำเนินการสูงมาก มีการก่อสร้างอาคารกองบัญชาการกองทัพอากาศ, อาคารศูนย์วิทยาศาสตร์และพัฒนาระบบอาวุธกองทัพอากาศ, อาคารหอประชุมกองทัพอากาศ (ต่อมาคือ หอประชุมกานตรัตน์) และสโมสรนายทหารสัญญาบัตร เป็นต้น ทั้งนี้กองทัพอากาศได้ประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารกองบัญชาการกองทัพอากาศใหม่ ณ บริเวณกองบิน ๖ ตรงข้ามท่าอากาศยานทหาร ดอนเมือง ในวันศุกร์ที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๓ เวลา ๐๘๔๙-๐๙๔๕ โดยมีพลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ ผู้บัญชาการทหารอากาศเป็นประธานในพิธี

หมตอายุ 13/04/2567

การก่อสร้างอาคาร “คุ้มเกล้าฯ”

โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช เริ่มเปิดให้บริการครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยอาคารชุดแรกที่สร้างเสร็จได้แก่ อาคาร ๑ อาคาร ๔ และอาคาร ๑๑ ทั้งนี้ได้รับพระบรมราชานุญาตให้ใช้พระปรมาภิไธยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นชื่อโรงพยาบาล อันนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างล้นพ้น ครั้นต่อมาเมื่อกลางปี ๒๕๒๐ ในการประชุมหน่วยขึ้นตรงของโรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช พลอากาศตรี เทอญ สุขะเนนย์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในขณะนั้น ได้ปรารภว่าในโอกาสที่โรงพยาบาลอายุครบ ๓๐ ปีในปี ๒๕๒๒ สมควรที่จะกราบบังคมทูลเชิญพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เสด็จพระราชดำเนินมายังโรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช เพื่อเป็นสิริมงคลแก่โรงพยาบาล ตลอดจนข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ซึ่งทุกคนต่างชื่นชมและเห็นพ้องด้วย โดยนาวาอากาศเอก ประกอบ บุรพรัตน์ (ยศในขณะนั้น ต่อมาเป็นพลอากาศเอก-อดีตเจ้ากรมแพทย์ทหารอากาศ) ผู้อำนวยการกองตรวจโรคผู้ป่วยนอกในขณะนั้น เสนอว่า การที่จะกราบบังคมทูลเชิญเสด็จพระราชดำเนินมายังโรงพยาบาล ควรจะต้องมีโอกาสนำเสนออย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น พิธีเปิดอาคารใหม่ของโรงพยาบาล หรือสร้างพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ประดิษฐาน ณ โรงพยาบาลเพื่อเป็นมิ่งมงคลแล้วกราบบังคมทูลเชิญเสด็จพระราชดำเนินมาทำพิธีเปิด ซึ่งได้ข้อยุติในขั้นต้นว่าการสร้างอาคารใหม่น่าจะติดขัดเรื่องงบประมาณเพราะต้องใช้เงินจำนวนมาก การสร้างพระบรมรูปน่าจะพอดำเนินการได้ พลอากาศตรี เทอญ สุขะเนนย์ จึงนำความคิดนี้มาเรียน พลอากาศเอก กมล เดชะตุงคะ ผู้บัญชาการทหารอากาศในขณะนั้น และเห็นชอบตามความคิดดังกล่าว แต่ยังมีทันได้ดำเนินการแต่อย่างใด ท่านก็เกษียณอายุราชการเสียก่อน ต่อมาในการประชุมข้อขัดข้องของกองทัพอากาศเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๒๐ พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ ผู้บัญชาการทหารอากาศ ได้มีดำริเห็นด้วยตามข้อเสนอแนะของคณะแพทย์โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช ในเรื่องการสร้างพระบรมรูปของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวขึ้นประดิษฐาน ณ โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งการประชุมวางแผนครั้งแรก มีมติให้สร้างพระบรมรูปประดิษฐานไว้บริเวณเสาธงหน้าอาคาร ๑ แต่หลังจากนั้นพิจารณาใหม่พบว่าบริเวณดังกล่าวจะไม่เหมาะสม เพราะอาคาร ๑ ใช้งานมานานร่วม ๓๐ ปี มีสภาพเก่าทรุดโทรมไปมาก เห็นควรสร้างอาคารหลังใหม่ขึ้นแทนที่ แล้วจึงสร้างพระบรมรูปประดิษฐาน ณ หน้าอาคารใหม่จึงจะสมพระเกียรติ อีกทั้งอาคารใหม่จะช่วยเสริมให้พระบรมรูปดูเด่นชัด สง่างามและภูมิฐาน ทั้งนี้เห็นว่าอาคารใหม่ที่จะสร้าง ควรเป็นอาคารผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน มีขีดความสามารถในการช่วย

โครงการวิสาขบูชาการกุศลบำรุงมูลนิธิ "คุ้มเกล้าฯ"

หมตอายุ 13/04/2567

ชีวิตผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด พรั่งพร้อมด้วยเวชภัณฑ์ที่ทันสมัยและสมบูรณ์แบบ เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติ และเสริมสร้างพระบารมีเป็นที่ปกเกล้าปกกระหม่อมยืนยงสืบไป ชั่วกาลนาน หลังจากนั้นกองทัพอากาศได้มีหนังสือกราบบังคมทูลฯ ขอพระราชทานพระบรม ราชานุญาต สร้างพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวประทับยืนในฉลองพระองค์ทหาร อากาศ นำขึ้นประดิษฐานไว้ ณ โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช เพื่อเป็นสิริมงคล ในโอกาส ที่โรงพยาบาลเปิดบริการมาครบ ๓๐ ปี กับขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตอัญเชิญ พระปรมาภิไธย “ภูมิพล” เป็นชื่ออาคารอุบัติเหตุและฉุกเฉินที่จะสร้างขึ้นใหม่นี้ด้วย สำนักราช เลขาธิการได้มีหนังสือตอบแจ้งว่า สำนักพระราชวังพิจารณาแล้วเห็นว่า แมว่าคติไทยแต่โบราณจะ ไม่นิยมให้มีการปั้นพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในขณะที่ยังดำรงพระชนม์อยู่ เพราะ ถือว่าไม่เป็นมงคลแก่องค์พระผู้ทรงเป็นเจ้าของรูปก็ตาม แต่คตินี้ได้ผ่อนคลายและเลิกเชื่อถือแล้ว เนื่องด้วยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเคยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้หล่อพระบรม รูปของพระองค์ท่านส่งไปพระราชทานสมเด็จพระราชาธิบดีในนานาประเทศ แล้วการณ์ก็ปรากฏ ว่า หากได้เกิดสิ่งอันไม่เป็นมงคลนั้นไม่ ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้หล่อพระบรมรูปพระราชทานพระบรมวงศานุวงศ์เป็นอันมาก เมื่อคติใน เรื่องนี้ได้เปลี่ยนแปลงไป ไม่ถือว่าการหล่อพระบรมรูปขณะดำรงพระชนม์อยู่เป็นความไม่เป็นมงคลต่อไป แล้ว ประกอบกับการที่กองทัพอากาศขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตหล่อพระบรมรูปประดิษฐานไว้ที่ โรงพยาบาลอันใช้พระปรมาภิไธยเป็นนาม นับได้ว่ากระทำไปด้วยความจงรักภักดี หวังจะให้ เป็นที่เฉลิมพระเกียรติ เป็นที่สักการบูชา เป็นที่พึ่งทางใจแก่บรรดาผู้ป่วยไข้และผู้เกี่ยวข้อง ดังนั้นถ้าได้ดำเนินการตามขั้นตอนในระเบียบว่าด้วยการสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์โดยครบ ถ้วนถูกต้อง และกรมศิลปากรผู้มีหน้าที่พิจารณาเห็นชอบด้วยแล้ว ก็สมควรพระราชทาน พระมหากรุณาพระราชทานพระบรมราชานุญาต ส่วนเรื่องการขอพระราชทานพระบรมราชา นุญาตอัญเชิญพระปรมาภิไธย “ภูมิพล” ไปขนานนามอาคารที่สร้างขึ้นใหม่นั้น เห็นว่าเป็นการ ขนานนามซ้ำกับนามโรงพยาบาล ทำให้เป็นการสับสน ถ้าได้รับพระราชทานนามใหม่น่าจะ เหมาะสมกว่า ในระหว่างที่กำลังดำเนินการสร้างพระบรมรูปต้นแบบอยู่นั้น กองทัพอากาศ และผู้บังคับบัญชาระดับสูงได้รับการทักท้วงเป็นลายลักษณ์อักษรจากคณะบุคคลที่มีเจตนาดีว่า ในการสร้างพระบรมรูปแบบปั้นหล่อในขณะที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวยังเจริญพระชนม์ อยู่ เป็นการไม่สมควรอย่างยิ่ง สมควรเปลี่ยนเป็นพระบรมรูปสลักหิน หรือแบบอื่น สุดแต่ จะพิจารณา ในเรื่องนี้กองทัพอากาศจึงได้พิจารณาทบทวนด้วยความละเอียดรอบคอบอีกครั้ง แม้ว่าจะได้รับพระบรมราชานุญาตให้จัดสร้างแล้วก็ตาม ก็ไม่ควรที่จะมีสิ่งใดที่ทำให้ผู้พบเห็น เกิดความเศร้าหมองใจว่ากองทัพอากาศได้กระทำในสิ่งที่ไม่สมควร ดังนั้นกองทัพอากาศจึง

ได้มีหนังสือกราบบังคมทูลฯ ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต ระวังการสร้างพระบรมรูปแบบปั้นหล่อ และเปลี่ยนเป็นสร้างพระบรมสาทิสลักษณ์ด้วยสีน้ำมันแทน ซึ่งได้ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณพระราชทานพระบรมราชานุญาต อีกทั้งพระราชทานนามอาคารหลังใหม่ที่จะสร้างขึ้นว่า “คุ้มเกล้าฯ”

เพื่อความคล่องตัวในการบริหารงานในการจัดหาทุนสร้างพระบรมรูป และอาคารคุ้มเกล้าฯ พลอากาศเอก พะเนียงฯ ตั้งใจจะดำเนินการให้สำเร็จโดยไม่ใช้งบประมาณของทางราชการเลย จึงได้จัดตั้งเป็นมูลนิธิ เพื่อรับบริจาคโดยกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะใช้เงินบริจาคและดอกผลไปดำเนินการ ซึ่งได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้ชื่อมูลนิธิว่า “คุ้มเกล้าฯ” และทรงรับมูลนิธิไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ ดังนั้น “มูลนิธิคุ้มเกล้าฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์” จึงได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๒๒ ในวาระแรกเริ่มมีคณะกรรมการบริหารจำนวน ๑๑ คน โดยมี พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ เป็นประธานกรรมการ และนาวาอากาศเอก ประกอบ บุรพรัตน์ เป็นกรรมการและเลขานุการ เนื่องจากการก่อสร้างอาคารคุ้มเกล้าฯ ต้องใช้เงินจำนวนมาก เพราะถือเป็นอาคารราชการที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยในขณะนั้น จึงต้องดำเนินการระดมทุนเพื่องานนี้อย่างเต็มที่ในหลากหลายรูปแบบ แต่ที่นับว่าโด่งดังและช่วยให้สามารถระดมทุนทรัพย์ได้เพียงพอ คือ การออกสลากการกุศลบำรุงมูลนิธิคุ้มเกล้าฯ หรือที่เรียกกันติดปากว่า “สลากคุ้มเกล้าฯ” นับเป็นสลากการกุศลที่มีรูปแบบแปลกใหม่ในยุคนั้น ทำให้ได้รับความนิยมอย่างสูงจากคนไทยทั่วประเทศ การดำเนินการสร้างพระบรมรูปและอาคารคุ้มเกล้าฯ นั้นประสบปัญหามากมายตั้งแต่เริ่มต้น มิใช่เรื่องเงินทุนแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้พลอากาศเอก พะเนียงฯ ก็มุ่งมั่น ทุ่มเททุกอย่างด้วยความตั้งใจจริงที่จะทำโครงการนี้ให้สำเร็จ แม้ต้องนุ่งขาวห่มขาวถือศีล ๘ เป็นเวลา ๗ วันเพื่อเป็นมงคลในการสร้างพระบรมรูป ก็ยอมปฏิบัติตามที่มีผู้แนะนำ หรือตอนสั่งพิมพ์สลากคุ้มเกล้าฯ จากประเทศสหรัฐอเมริกาในครั้งแรก ก็มีปัญหาการเปิด Letter of Credit ที่มีวงเงินค้ำประกันสูงถึง ๔๐ ล้านบาท ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากคุณ อุเทน เตชะไพบูลย์ ประธานกรรมการธนาคาร ศรีนคร จำกัด เป็นผู้ดำเนินการให้ โดยไม่ขอหลักประกันจากมูลนิธิคุ้มเกล้าฯ เลยแม้แต่น้อย เปรียบประดุจเป็นใบเบิกทางในการหาเงินทุนสร้างอาคารคุ้มเกล้าฯ พลอากาศเอก พะเนียงฯ เคยเล่าให้ฟังว่าตอนนั้นรู้สึกเป็นกังวลกับปัญหาเรื่องนี้มากเพราะไม่สามารถใช้เงินทั้งในและนอกงบประมาณดำเนินการได้ วันหนึ่งพลอากาศเอก พะเนียงฯ ได้ออกรอบตีกอล์ฟกับคุณอุเทนฯ จึงได้เปรยเรื่องนี้ให้ฟัง ซึ่งพอทราบปัญหา คุณอุเทนฯ ก็รีบปากยิบตีให้การช่วยเหลือ ดังนั้นจึงทำการ

หมตอายุ 13/04/2567

สร้างป้ายชื่อขนาดใหญ่ของคุณอุเทนฯ ติดไว้บริเวณหน้าห้องผ่าตัด ชั้น ๑ ของอาคารคุ้มเกล้าฯ เพื่อเป็นการระลึกถึงพระคุณของท่านที่มีต่อโรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช

ในวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้เสด็จพระราชดำเนินมายังโรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช ทรงรับการน้อมเกล้าฯ ถวายอาคารคุ้มเกล้าฯ จากมูลนิธิคุ้มเกล้าฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และพระราชทานอาคารดังกล่าวให้แก่โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช อาคารคุ้มเกล้าฯ เป็นอาคารขนาดใหญ่ สูง ๑๒ ชั้น สามารถรับคนไข้ได้ประมาณ ๘๕๐ เตียง มีพื้นที่ใช้งานมากกว่า ๖๐,๐๐๐ ตารางเมตร ชั้นดาดฟ้ามีลานจอดเฮลิคอปเตอร์สำหรับผู้ป่วยที่ต้องลำเลียงทางอากาศ ทั้งนี้ชาวกองทัพอากาศทุกคนกล่าวได้อย่างเต็มภาคภูมิ และด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณว่า “อาคารคุ้มเกล้าฯ สำเร็จลงได้ด้วยพระบารมีแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” โดยแท้

การปรับโครงสร้างกองทัพอากาศ

+ การปรับโครงสร้างการจัดหน่วยหลักของกองทัพอากาศครั้งสำคัญในช่วงแรกที่พลอากาศเอก พะเนียงฯ ก้าวขึ้นเป็นผู้บัญชาการทหารอากาศ คือการยุบ “กองบินยุทธการ” ตามดำริของพลอากาศเอก กมล เดชะตุงคะ อดีตผู้บัญชาการทหารอากาศคนที่ ๗ ซึ่งพลอากาศเอก พะเนียงฯ ก็เป็นผู้พิจารณาในรายละเอียดไว้ก่อนแล้วขณะดำรงตำแหน่งเสนาธิการทหารอากาศ โดยตั้ง “กรมควบคุมการปฏิบัติทางอากาศ” ขึ้นเป็นหน่วยขึ้นตรงกองทัพอากาศ ทำหน้าที่ควบคุมและสั่งการการปฏิบัติทางอากาศตามระบบป้องกันภัยทางอากาศ และให้กองบินต่างๆ เป็นหน่วยขึ้นตรงกองทัพอากาศ

+ ยกฐานะ “กองถ่ายรูป กองบินยุทธการ” เดิมขึ้นเป็น “กรมการภาพถ่ายทหารอากาศ” โดยจัดเป็นหน่วยขึ้นตรงกองทัพอากาศ อีกทั้งได้จัดหาเครื่องบินลาดตระเวนทางอากาศมาใช้ราชการเพิ่มเติม อาทิเครื่องบินแบบ Merlin IV และ Arava

+ จัดตั้ง “สำนักงานปลัดบัญชาทหารอากาศ” ขึ้นเป็นครั้งแรก โดยกำหนดให้มีฐานะเป็นหน่วยขึ้นตรงกองทัพอากาศ และใช้รูปแบบหน่วย Comptroller ของกองทัพอากาศต่างประเทศเป็นแนวทางในการจัดหน่วย

+ ยุบ “กรมการบินพลเรือน” ซึ่งเป็นหน่วยขึ้นตรงที่จัดอยู่ในส่วนกิจการพิเศษ มีหน้าที่ดำเนินการและควบคุมการเดินอากาศฝ่ายพลเรือน ประสานการบินฝ่ายพลเรือนกับการบินทหาร และควบคุมกิจการของท่าอากาศยานกรุงเทพ ตามนโยบายของรัฐบาลที่จัดตั้งรัฐวิสาหกิจขึ้นมารับงานแทน คือ “การทำอากาศยานแห่งประเทศไทย” พร้อมทั้งโอนเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ของกรมการบินพลเรือนไปปฏิบัติงานที่การทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ตลอดจนวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับการทำอากาศยานไปด้วย

+ จัดตั้ง “ศูนย์วิทยาศาสตร์และพัฒนาระบบอาวุธกองทัพอากาศ” ขึ้นเพื่อเป็นหน่วยงานวิจัยและพัฒนาโดยตรงเป็นครั้งแรก เริ่มเป็นอัตราเพื่อพลาง คือ “สถาบันวิจัยและพัฒนาการกองทัพอากาศ” รับผิดชอบงานวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการสร้างอาวุธยุทธภัณฑ์ที่สำคัญ ซึ่งต้องใช้วิทยาการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูง ตลอดจนงานด้านเคมี ชีวะ-รังสี

+ จัดตั้ง “สถาบันวิชาการทหารอากาศชั้นสูง” เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาของกองทัพอากาศ ซึ่งแบ่งเป็นโรงเรียนหลักขั้นต้น และโรงเรียนหลักขั้นปลาย

+ ยกฐานะ “แผนกเวชศาสตร์การบิน” ขึ้นเป็น สถาบันเวชศาสตร์การบิน มีผู้อำนวยการเป็นชั้นยศ “พลอากาศตรี” และยังคงเป็นหน่วยขึ้นตรงของกรมแพทย์ทหารอากาศ ทั้งนี้ปัจจุบันได้ก่อตั้งเป็น “สมาคมเวชศาสตร์การบินแห่งประเทศไทย” รับผิดชอบงานด้านเวชศาสตร์การบินของทั้งประเทศ

การถวายการฝึกบินแต่ พลอากาศเอก สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

ในปีพุทธศักราช ๒๕๒๒ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กองทัพอากาศถวายการฝึกบินแต่พลอากาศเอก สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ตามหลักสูตรของโรงเรียนการบินของกองทัพอากาศ ทั้งนี้ในขณะนั้นพลอากาศเอกพะเนียง กานตรัตน์ ดำรงตำแหน่ง ผู้บัญชาการทหารอากาศ โดยทรงเริ่มทำการบินตามหลักสูตรการฝึกบินเฮลิคอปเตอร์ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๒๒ ทรงมีชั่วโมงบินกับเฮลิคอปเตอร์แบบ ฮ.๖ (UH-1H) จำนวน ๕๔ ชั่วโมง ๒๕ นาที และเฮลิคอปเตอร์แบบ ฮ.๖ ก (UH-1N) จำนวน ๑๓๔ ชั่วโมง ๕๐ นาที และทรงสำเร็จตามหลักสูตร เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๓ ทรงรับพระราชทานประดับเครื่องหมายแสดงความสามารถในการบินของกองทัพอากาศจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๒๓ ณ โรงเรียนนายเรืออากาศ

พลอากาศเอก สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงมีพระทัยใฝ่แสวงหาความรู้ด้านอากาศยาน และการบินอย่างสม่ำเสมอ แม้จะทรงมีพระราชภารกิจที่ต้องปฏิบัติอยู่มาก เมื่อทรงทำการบินกับอากาศยานแบบปีกหมุนแบบต่างๆ แล้ว ทรงสนพระทัยที่จะทรงทำการบินกับอากาศยานแบบปีกตรึง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กองทัพอากาศจัดถวายการฝึกบินเปลี่ยนแบบให้ต่อไป โดยทรงเริ่มฝึกบินเปลี่ยนแบบกับเครื่องบินฝึกใบพัดแบบ บ.ฝ.๑๕ (Marchetti) ของฝูงฝึกชั้นปลาย โรงเรียนการบิน เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๒๓ ทรงสำเร็จตามหลักสูตรเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ และมีชั่วโมงบินกับเครื่องบินฝึก แบบ บ.ฝ.๑๕ จำนวน ๑๓๒ ชั่วโมง ๑๕ นาที จากนั้นจึงทรงฝึกบินกับเครื่องบินฝึกไอพ่น แบบ บ.ฝ.๑๒ (T-37) ของฝูงฝึกชั้นปลาย โรงเรียนการบิน เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๒๔ ทรงสำเร็จตามหลักสูตรเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๒๔ และมีชั่วโมงบินกับเครื่องบินฝึกแบบ บ.ฝ.๑๒ จำนวน ๒๔๐ ชั่วโมง หลังจากนั้นทรงฝึกบินตามหลักสูตรนักบินพร้อมรบขั้นพื้นฐานกับเครื่องบิน ไอพ่นแบบ บ.ฝ.๑๑ (T-33) ของกองบิน ๑ ฝูงบิน ๑๐๑ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๒๔ และทรงสำเร็จหลักสูตรเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๒๕ จากนั้นทรงฝึกบินหลักสูตรนักบินขับไล่ไอพ่นสมรรถนะสูง แบบ บ.ข.๑๔ ข/ค (F-5 E/F) ของกองบิน ๑ ฝูงบิน ๑๐๒ เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๒๕ โดยทรงทำการบินทบทวนหลักสูตรต่างๆ ของเครื่องบินขับไล่ไอพ่นสมรรถนะสูงแบบ F-5 E/F อย่างสม่ำเสมอ ตามขั้นตอน และตามวัตถุประสงค์จนทรงพร้อมรบ และมีชั่วโมงบินครบ ๑,๐๐๐ ชั่วโมง เมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๓๒ ทั้งนี้ด้วยพระวิริยะอุตสาหะ ที่ทรงทำการบินกับเครื่องบินแบบ F-5 E/F อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

จนทรงมีชั่วโมงบินเฉพาะแบบถึง ๒,๐๐๐ ชั่วโมง ซึ่งทางบริษัท นอร์ธโรป ประเทศสหรัฐอเมริกา บริษัทผู้ผลิตเครื่องบิน F-5 E/F ทูลเกล้าฯ ถวายกิตติบัตรการบิน ในโอกาสที่ทรงทำการบิน กับเครื่องบิน F-5 E/F ครบ ๒,๐๐๐ ชั่วโมง เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

การจัดตั้งหน่วยทหารรักษาพระองค์

เดิมหน่วยทหารรักษาพระองค์จะมีแต่เฉพาะหน่วยในสังกัดกองทัพบกเท่านั้น เมื่อพลอากาศเอก พะเนียงฯ ขึ้นเป็นผู้บัญชาการทหารอากาศ จึงมีแนวความคิดที่จะผลักดันให้มีการจัดตั้งหน่วยทหารรักษาพระองค์ขึ้นในกองทัพอากาศ โดยกองทัพเรือก็ได้ดำเนินการในแนวทางเดียวกัน เพื่อจะได้มีหน่วยทหารรักษาพระองค์ในทั้งสองเหล่าทัพ และเป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับสองหน่วยแรกของกองทัพอากาศที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต สถาปนาเป็นหน่วยทหารรักษาพระองค์ในปี พ.ศ.๒๕๒๓ คือ กรมนักเรียนนายเรืออากาศ รักษาพระองค์ โรงเรียนนายเรืออากาศ (กรม นนอ.ร.ร.นอ.) และกองพันทหารอากาศโยธิน ๑ รักษาพระองค์ กรมทหารราบ กรมอากาศโยธิน (อย.ร.พัน.อย.๑ รอ.)

หมดอายุ 13/04/2567

พุดอายุ 13/04/2567

การพัฒนากำลังรบทางอากาศ

นับตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา กองทัพอากาศได้รับความช่วยเหลือทางทหารจากประเทศสหรัฐอเมริกา การพัฒนาทั้งอาวุธยุทโธปกรณ์ การฝึกศึกษา การจัดและระบบงานต่างๆ เป็นการอาศัยรูปแบบของกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา การช่วยเหลือทั้งหลายเป็นแบบให้เปล่า ครั้นเมื่อสงครามเวียดนามสิ้นสุดลง สหรัฐอเมริกาเริ่มถอนตัวจากภูมิภาคนี้ การช่วยเหลือที่เคยมอบให้ ก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไป จากให้เปล่า เป็นให้กู้ระยะยาวดอกเบี้ยต่ำ เพื่อการซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์และบริการด้วยโครงการ Foreign Military Sale (FMS) และต่อมาก็เป็นการจัดซื้อด้วยงบประมาณของเราเองเป็นหลัก ดังนั้นในช่วงเวลาที่ พลอากาศเอกพะเนียงฯ เป็นผู้บัญชาการทหารอากาศนั้น จึงต้องพิจารณาการใช้งบประมาณในการพัฒนา กำลังรบของกองทัพอากาศอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อให้ได้แบบอากาศยานที่เหมาะสมกับการปฏิบัติภารกิจ โดยมีความคุ้มค่าในทุกๆ ด้านมากที่สุด

+ จัดหาเครื่องบินขับไล่แบบ F-5 E/F เข้าประจำการเพิ่มเติมเป็นฝูงที่ ๒ จำนวนทั้งหมด ๑๘ เครื่อง (ที่นั่งเดียว ๑๕ เครื่อง / สองที่นั่ง ๓ เครื่อง) โดยวางกำลังไว้ที่ กองบิน ๔ ฝูงบิน ๔๐๓ อำเภอตากลิ จังหวัดนครสวรรค์ สำหรับฝูงแรกจำนวน ๑๖ เครื่อง ได้จัดหาไว้ในสมัยที่พลอากาศเอก กมล เดชะตุงคะ เป็นผู้บัญชาการทหารอากาศ และวางกำลังไว้ที่ กองบิน ๑ ฝูงบิน ๑๐๒ จังหวัดนครราชสีมา กำหนดชื่อเป็น “เครื่องบินขับไล่แบบที่ ๑๘ ข/ค (บ.ข.๑๘ ข/ค)”

หมดอายุ 13/04/2567

+ จัดหาเครื่องบินโดยसरขนาดเล็กแบบ Merlin IV จากประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อใช้เป็นเครื่องบินพระที่นั่ง จำนวน ๒ เครื่อง กำหนดชื่อเป็น “เครื่องบินลำเลียงแบบที่ ๖ (บ.ล.๖)” ได้รับหมายเลขพิเศษเป็น ๒๑-๑๑๑ และ ๒๙-๙๙๙ ต่อมาจัดหาเครื่องบินลำเลียงแบบที่ ๖ รุ่นตรวจการณ์ อีกจำนวน ๓ เครื่อง เพื่อใช้ในการภารกิจตรวจการณ์และถ่ายภาพทางอากาศ กำหนดชื่อเป็น “เครื่องบินตรวจการณ์และลำเลียงแบบที่ ๖ (บ.ตล.๖)”

+ จัดหาเครื่องบินตรวจการณ์แบบ IAI Arava 201 จากประเทศอิสราเอล จำนวน ๓ เครื่อง เพื่อใช้ในการลาดตระเวนทางอิเล็กทรอนิกส์ กำหนดชื่อเรียกเป็น “เครื่องบินตรวจการณ์และลำเลียงแบบที่ ๗ (บ.ตล.๗)”

หมดอายุ 13/04/2567

* จัดหาเครื่องบินลำเลียงขนาดหนักแบบ C-130 H จากประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน ๓ เครื่อง เข้าประจำการเป็นครั้งแรกในกองทัพอากาศ โดยวางกำลังไว้ที่ กองบิน ๖ ฝูงบิน ๖๐๑ ดอนเมือง กำหนดชื่อเป็น “เครื่องบินลำเลียงแบบที่ ๘ (บ.ล.๘)” และต่อมาได้ จัด บ.ล.๘ นี้พร้อมเจ้าหน้าที่ประจำเครื่อง บินเดินทางไปประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อลำเลียง พัสดุดูอุปกรณ์ที่จัดซื้อตามโครงการ FMS กลับมายังประเทศไทยเป็นครั้งแรกในปี ๒๕๒๔ เรียก ติดปากว่า “เที่ยวบิน FMS” ซึ่งยังคงปฏิบัติอยู่ตราบจนทุกวันนี้

* ดัดแปลงเฮลิคอปเตอร์แบบที่ ๔ (H-34D/S-58) จำนวน ๑๘ เครื่อง ให้มี สมรรถนะสูงขึ้นเป็นรุ่น S-58T โดยมอบให้บริษัทไทยแอมจำกัด ทำการเปลี่ยนเครื่องยนต์จาก แบบลูกสูบ เป็นแบบแก๊สเทอร์โบน์ กำหนดชื่อใหม่เป็น “เฮลิคอปเตอร์แบบที่ ๔ ก (ฮ.๔ ก)”

หมดอายุ 13/04/2567

การร่วมการฝึกภาคอากาศยุทธวิธี (RED FLAG)

กองทัพอากาศจัดส่งนักบินเครื่องบินขับไล่แบบที่ ๑๘ ข/ค (F-5E/F) พร้อมเจ้าหน้าที่ภาคพื้น เข้าร่วมการฝึกภาคอากาศยุทธวิธีในชื่อรหัส “RED FLAG 81-3” ที่ฐานทัพอากาศ Nellis AFB รัฐ Nevada ประเทศสหรัฐอเมริกา ระหว่างวันที่ ๑ มีนาคม-๓๐ เมษายน ๒๕๒๔ โดยใช้เครื่องบินขับไล่แบบที่ ๑๘ ข/ค รุ่นที่ ๒ ที่จัดซื้อจากสหรัฐอเมริกาในช่วงนั้น เข้าร่วมการฝึกซึ่งถือเป็นครั้งแรกของกองทัพอากาศที่เข้าร่วมการฝึกในลักษณะนี้ ในครั้งนั้นมี นาวาอากาศเอก หม่อมราชวงศ์ ศิริพงษ์ ทองใหญ่ (ยศในขณะนั้น-ต่อมาคือ “พลอากาศเอก หม่อมราชวงศ์ ศิริพงษ์ ทองใหญ่ อดีต ผู้บัญชาการทหารอากาศคนที่ ๑๔”) ผู้บังคับการกองบิน ๑ ในขณะนั้นเป็นผู้บัญชาการกองกำลังทางอากาศของไทย ซึ่งพลอากาศเอก พะเนียงฯ ได้ไปตรวจเยี่ยมการฝึกครั้งนี้ด้วย ทั้งนี้การฝึก RED FLAG เป็นการฝึกการวางกำลังและการใช้กำลังทางอากาศที่ถือว่าการฝึกที่มีการประกอบกำลังขนาดใหญ่ที่สุดในโลก จัดขึ้นทุกปีๆ ละ ๔ ครั้ง หลังจากที่เข้าร่วมการฝึกเมื่อปี ๒๕๒๔ แล้ว กองทัพอากาศก็ไม่ได้เข้าร่วมการฝึกอีกเลยจนกระทั่งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๓ กองทัพอากาศจัดซื้อเครื่องบินขับไล่แบบที่ ๑๙ /ก (F-16 A/B) แบบ ADF (Air Defense Fighter) เข้าประจำการ ทำให้สามารถวางแผนเข้าร่วมการฝึกได้อีกครั้งหนึ่ง โดยได้รับความเห็นชอบจากกองทัพอากาศสหรัฐฯ ให้เข้าร่วมการฝึก RED FLAG 03-3.1 และใช้เครื่องบินขับไล่แบบที่ ๑๙/ก (F-16 A/B) แบบ ADF ซึ่งเป็นเครื่องบินชุดสุดท้ายที่ยังอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมการฝึก

มทอ ๑๓/๐๔/๒๕๖๗

โครงการสร้างบ้านพักอาศัย

ความจำเป็นและความเดือดร้อนในเรื่องที่พักอาศัยของข้าราชการกองทัพอากาศ ทั้งที่ฐานบินดอนเมือง และฐานบินต่างจังหวัด เป็นสิ่งที่พลอากาศเอก พะเนียงฯ เข้าใจและตระหนักเป็นอย่างดี จึงได้ริเริ่ม เอาใจใส่ และเร่งรัดดำเนินการสร้างบ้านพักอาศัยให้ข้าราชการกองทัพอากาศ ทุกระดับชั้นยศอย่างต่อเนื่อง เริ่มโครงการครั้งแรกเมื่อปลายปี ๒๕๒๒ ซึ่งเน้นการสร้างที่พักให้กับข้าราชการกองทัพอากาศ ตั้งแต่ระดับชั้นยศเรืออากาศเอกลงไป รวมทั้งสิ้น ๔,๐๗๙ หน่วย โดยสร้างที่ฐานบินต่างจังหวัด รวม ๓,๐๑๕ หน่วย เป็นอาคารตึกแถวแบบสี่ครอบครัว ในฐานบินโคราช โคกกะเทียม อุบล อุดร ตาคสิ เชียงใหม่ ประจวบ หัวเตย หาดใหญ่ และโรงเรียนการบิน และสร้าง บ้านพักสำหรับผู้บังคับบัญชาจำนวน ๙ หลัง ณ ฐานบินอุบล อุดร และเชียงใหม่ สำหรับฐานบินดอนเมือง ตามโครงการเดิมสร้างแฟลตนายทหารสัญญาบัตรที่มีชั้นยศเรืออากาศเอกลงมา หลังละ ๔๐ หน่วย รวม ๙ หลัง และสร้างแฟลตนายทหารประทวน หลังละ ๓๒ หน่วย รวม ๑๙ หลัง แต่เนื่องจากยังมีพื้นที่สร้างตึกแถวแบบสี่ครอบครัวได้อีกจำนวนหนึ่ง จึงกำหนดสร้างตึกแถวรวม ๓๕ หลังขึ้นไปก่อน ส่วนการสร้างแฟลตก็คงเป็นไปตามแผน แต่ให้ทยอยดำเนินการในปีต่อๆ ไป ส่วนกรมช่างอากาศ ณ ที่ตั้งบางชื่อ กำหนดให้สร้างแฟลตนายทหารสัญญาบัตร ๔๐ หน่วย และแฟลตนายทหารประทวน ๓๒ หน่วย โครงการสร้างบ้านพักข้าราชการกองทัพอากาศนี้ เดิมได้มีการประสานและขอให้การเคหะแห่งชาติ รับผิดชอบเงินมาดำเนินการพร้อมกันให้แล้วเสร็จทั้งโครงการในปี พ.ศ.๒๕๒๔-๒๕๒๕ โดยกองทัพอากาศ พร้อมทั้งจะจัดสรรงบประมาณประจำปี ชำระเงินกู้เอง ซึ่งทั้งหมดนี้จะต้องได้รับอนุมัติหลักการจากคณะรัฐมนตรี ดังนั้นเมื่อจัดทำรายละเอียดโครงการแล้วเสร็จนำเสนอตามลำดับขั้นขึ้นไปถึงที่ประชุมในระดับกระทรวงกลาโหม ที่ประชุมเห็นสมควรขออนุมัติหลักการและปรับวงเงินค่าใช้จ่ายดำเนินการให้กับกองบัญชาการทหารสูงสุด และเหล่าทัพอื่น เพิ่มเติมไปด้วยพร้อมกันเป็นโครงการสร้างบ้านพักข้าราชการทหาร และได้ขอให้รัฐบาลช่วยจัดสรรงบประมาณในการชำระหนี้เงินกู้เป็นรายปีให้ด้วย ต่อมาเมื่อโครงการสร้างบ้านพักข้าราชการทหาร ได้ผ่านเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ก็ได้มีการเสนอให้รวมการสร้างบ้านพักข้าราชการพลเรือนเข้าไปด้วยอีก จึงทำให้งบประมาณที่จะต้องใช้จ่ายตามโครงการทั้งหมดมีจำนวนสูงมาก ไม่สมควรที่จะกู้เงินมาดำเนินการ เพราะรัฐบาลจะไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณประจำปีในการชำระหนี้เงินกู้ให้ได้ โครงการสร้างบ้านพักข้าราชการทหารและพลเรือนดังกล่าวจึงต้องนำกลับมาพิจารณาทบทวนปรับลดความต้องการเสียใหม่ ให้เหลือเท่าที่จำเป็นในขอบเขตที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้พิจารณาดำเนินการเฉพาะที่

เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ โดยเน้นสำหรับข้าราชการที่ปฏิบัติการในพื้นที่ชายแดนโดยเฉพาะ
เท่านั้น ทั้งนี้สำหรับโครงการสร้างบ้านพักข้าราชการกองทัพอากาศนั้น กองทัพอากาศได้ร่วม
กับการเคหะแห่งชาติ จัดทำรายละเอียด ทั้งการออกแบบและพิจารณารายการต่างๆ ไว้ล่วงหน้า
พร้อมดำเนินการก่อสร้างได้ทันที พลอากาศเอก พะเนียงฯ ในฐานะผู้บัญชาการทหาร
อากาศในตอนนั้นจึงได้มีนโยบายที่จะเริ่มงานให้เร็วที่สุด หากจะต้องรอผลการพิจารณาของ
คณะรัฐมนตรีก็จะล่าช้าไปอีกนาน กองทัพอากาศจึงมอบให้การเคหะแห่งชาติเริ่มดำเนินงาน
โดยใช้งบประมาณปี ๒๕๒๔ ที่เตรียมไว้เพื่อการนี้ ดำเนินการก่อสร้างบ้านพักตามโครงการใน
ระยะแรก จำนวน ๗๑๒ หน่วย ส่วนโครงการที่เหลือก็ได้วางแผนให้ทยอยดำเนินการให้แล้ว
เสร็จในอีก ๓-๔ ปีถัดมา

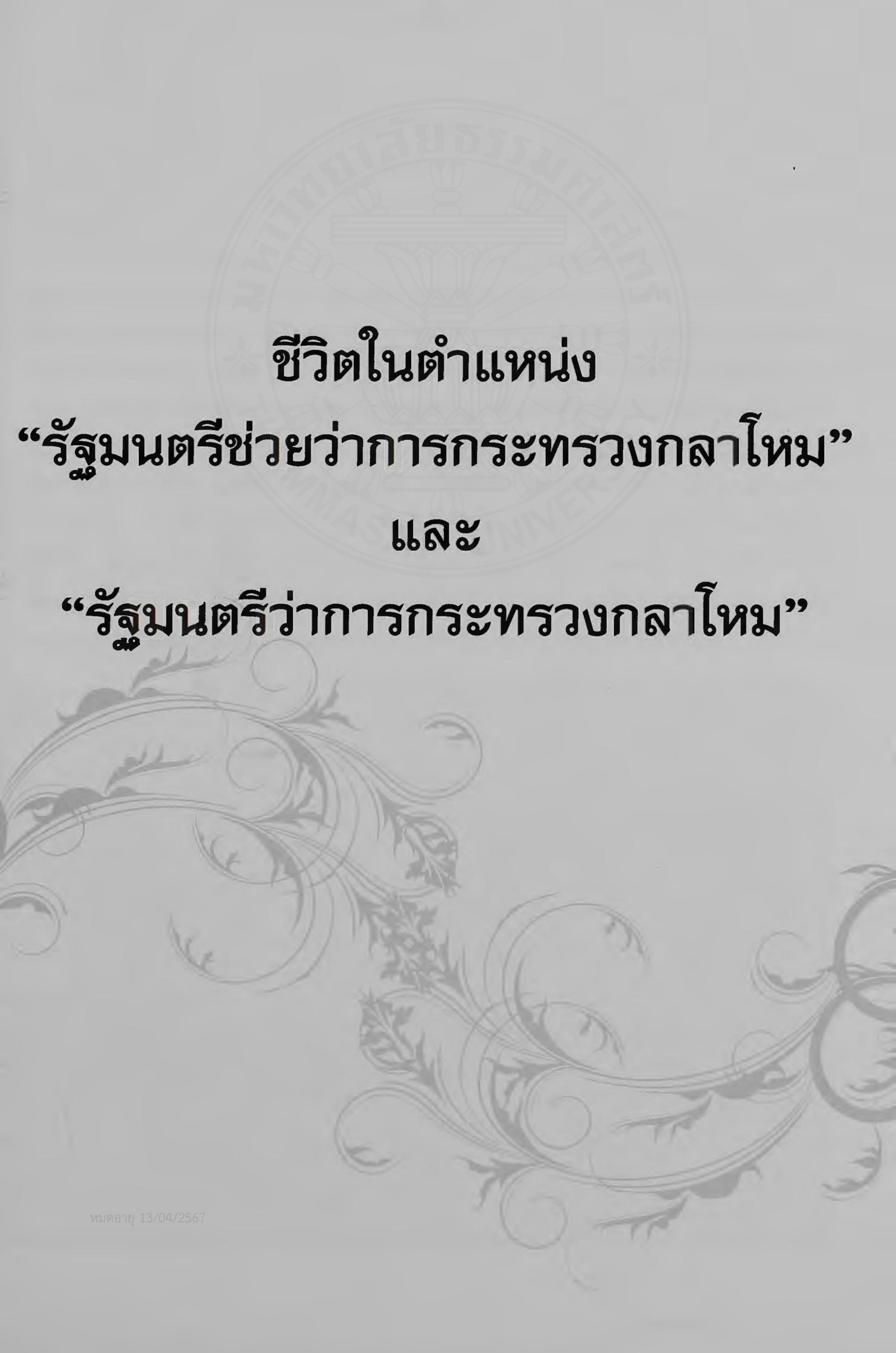
หมตอายุ 13/04/2567

หมตอายุ 13/04/2567

หน้า ๑๓/๑๔

ชีวิตในตำแหน่ง

“รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม”

และ

“รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม”

ชีวิตในตำแหน่ง

“รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม” และ “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม”

พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ ได้ก้าวเข้าสู่แวดวงการเมืองโดยมิได้ตั้งใจ แม้แต่น้อย ทั้งที่ในขณะนั้นยังดำรงตำแหน่ง “ผู้บัญชาการทหารอากาศ” โดยครั้งแรกเข้าร่วมรัฐบาลของ “พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์” นายกรัฐมนตรีคนที่ ๑๕ ของประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๒ เป็นคณะรัฐมนตรี คนที่ ๔๑ ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ “รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม” โดยมี “พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” เป็นรัฐมนตรีว่าการฯ และ “พลเรือเอก กวี สิงหะ” เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการฯ อีกท่านหนึ่ง ซึ่งในขณะนั้นทั้งสามท่านต่างเป็นผู้บัญชาการเหล่าทัพเหมือนกัน และต่อมา “พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์” ได้ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ ทั้งนี้ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ “พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” เป็นนายกรัฐมนตรี คนที่ ๑๖ และพลอากาศเอก พะเนียงฯ ก็ได้รับการแต่งตั้งให้ร่วมคณะรัฐมนตรี คนที่ ๔๒

เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๒๓ ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมเช่นเดิม โดยพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ได้ควมตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมอีกตำแหน่งหนึ่ง และพลเรือเอก กวี สิงหะ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการฯ เหมือนเดิม ต่อมาพลเรือเอก กวี สิงหะได้ลาออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๒๔ และได้แต่งตั้ง “พลเรือเอก สมุทร สหนาวิน” อดีตผู้บัญชาการทหารเรือให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมแทน คณะรัฐมนตรีคนที่ ๔๒ นี้สิ้นสุดลงเนื่องจากมีพระบรมราชโองการประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๒๖ และมีการเลือกตั้งทั่วไปใหม่เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๒๖ ซึ่งพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ได้รับการสนับสนุนจากพรรคการเมืองที่รวมตัวกันจัดตั้งรัฐบาลให้เป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง นับเป็นสมัยที่ ๒ และยังคงควมตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเช่นเดิม ส่วนพลอากาศเอก พะเนียงฯ ก็ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมในคณะรัฐมนตรี คนที่ ๔๓ อีกวาระหนึ่ง เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๒๖ ซึ่งครั้งนี้เป็นรัฐมนตรีช่วยฯ แต่เพียงผู้เดียว ต่อมาในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๙ ก็ได้มีพระบรมราชโองการประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎร และกำหนดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปใหม่ในวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๒๙ ซึ่งหลังการเลือกตั้งครั้งนี้ พรรคการเมืองใหญ่ ๔ พรรคที่กุมเสียงข้างมากในสภาฯ ได้ร่วมกันหารือในการจัดตั้งรัฐบาล ทุกพรรคต่างเห็นชอบ

คณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

ให้ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไปเป็นสมัยที่ ๓ โดยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔๔ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๒๙ ซึ่งคราวนี้ พลอากาศเอก พะเนียงฯ ได้รับความไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่ง“รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม” อีกทั้งไม่มีการแต่งตั้งรัฐมนตรีช่วยฯ เลยด้วย คณะรัฐบาลชุดนี้ของพลเอก เปรมฯ ได้ปฏิบัติหน้าที่จนกระทั่งมีการตราพระราชกฤษฎีกายุบสภาเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๑ และกำหนดให้มีการเลือกตั้งใหม่ในวันที่ ๒๔ กรกฎาคมปีเดียวกัน โดยภายหลังการเลือกตั้ง พลเอก เปรมฯ ได้ปฏิเสธที่จะรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง ถึงแม้จะได้รับการทาบทามจากพรรคการเมืองที่ร่วมกันจัดตั้งรัฐบาล ทั้งนี้พลอากาศเอก พะเนียงฯ ก็ได้ยุติชีวิตนักการเมือง (จำเป็น) ไปด้วยในวาระเดียวกัน ที่จริงพลอากาศเอก พะเนียงฯ พูดอยู่เสมอว่าท่านเป็นทหารอาชีพ ไม่เคยใฝ่ฝันที่จะเป็นนักการเมืองเลยแม้แต่น้อย ถึงแม้เมื่อเกษียณอายุราชการใหม่ๆ จะมีพรรคการเมืองเคยติดต่อทาบทามให้เข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคและสงเคราะห์เลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร แต่ก็ปฏิเสธไปอย่างสุภาพ การเข้าร่วมคณะรัฐบาลครั้งแรกก็สืบเนื่องมาจากการปฏิรูปการปกครอง โดยแต่งตั้งผู้บัญชาการเหล่าทัพทั้งสามร่วมเป็นรัฐมนตรี ต่อมาหลังจากนั้นก็ร่วมคณะรัฐบาลของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ทั้งสามสมัย รวมระยะเวลาในการเป็นรัฐมนตรีทั้ง ๔ คณะ ประมาณ ๙ ปี ซึ่งพลอากาศเอก พะเนียงฯ เคยเล่าให้ลูกหลานฟังว่า บางครั้งก็มารู้ตัวตอนดูประกาศรายชื่อคณะรัฐมนตรีทางโทรทัศน์เหมือนกัน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ กล่าวเสริมให้ฟังว่า “ตั้งแต่จบจากโรงเรียนเทคนิคมหารบก ผมกับพะเนียงไม่ค่อยได้พบกันบ่อยเพราะอยู่คนละเหล่าทัพ มาเริ่มทำงานร่วมกันเมื่อตอนพะเนียงเป็นเสนาธิการทหารอากาศ จากนั้นได้เข้าร่วมรัฐบาลที่เกียรียงศักดิ์ด้วยกัน เมื่อผมเป็นนายกรัฐมนตรี ก็รู้สึกอุ่นใจและสบายใจที่มีพะเนียงเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม เพราะผมเชื่อมั่นในความจริงใจ ความซื่อสัตย์สุจริต เทียงตรงและมีคุณธรรมในตัวเขา เดิมผมตั้งใจจะให้พะเนียงเป็นรัฐมนตรีว่าการฯ ตั้งแต่ช่วงเป็นนายกฯ สมัยที่สองแล้ว แต่เจ้าตัวไม่ยอมรับ บอกขอเป็นรัฐมนตรีช่วยฯ เหมือนเดิม แต่สุดท้ายก็ต้องยอมรับตำแหน่งในการเป็นนายกฯ สมัยสุดท้ายของผม เพราะต้องการให้เป็นเกียรติประวัติสำหรับพะเนียงที่ดูแลกิจการงานของกระทรวงกลาโหมเป็นอย่างดีมาโดยตลอด ทั้งนี้พะเนียงยังบอกไว้ก่อนด้วยว่า หากผมรับเป็นนายกรัฐมนตรีต่อในสมัยที่ ๔ เขาจะขออนุญาตวางมือไม่ช่วยงานต่อ เพื่อเปิดโอกาสให้คนอื่นได้เข้ามาทำงานบ้าง”

ในห้วงเวลาที่พลอากาศเอก พะเนียงฯ รับผิดชอบงานของกระทรวงกลาโหม ตั้งแต่ยังเป็นรัฐมนตรีช่วยฯ เป็นจังหวะเดียวกันกับที่กองทัพเรือกำลังเร่งพัฒนากำลังรบ

และปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์อย่างจริงจังต่อเนื่อง พลเรือเอก วิเชษฐ การุณยวนิช อดีต
ผู้บัญชาการทหารเรือ (ตุลาคม ๒๕๓๔-กันยายน ๒๕๓๖) กล่าวถึงความหลังให้ฟังว่า “ผม
ได้มีโอกาสได้พบ รู้จัก และทำงานในอาคารเดียวกับท่าน พลอากาศเอก พะเนียงฯ ใน
ช่วงที่ท่านดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม เมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๓ โดย
ขณะนั้นผมปฏิบัติหน้าที่เป็นนายทหารฝ่ายเสนาธิการประจำตัวผู้บัญชาการทหารเรือ
พลเรือเอก กวี สิงหะ(ตุลาคม ๒๕๒๑-กันยายน ๒๕๒๓) ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมอีกท่านหนึ่ง ในรัฐบาลของ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลาน
นนท์ และมอบหมายให้ผมทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
ผมทำงานอยู่ที่กระทรวงกลาโหมได้ไม่นานนัก ก็ย้ายกลับกองทัพเรือ โดยไม่นึกเลยว่า
ในเวลาต่อมาผมจะได้ทำงานในหน่วยงานหนึ่งของกองทัพเรือที่ต้องขอรับการสนับสนุนจากท่าน
พลอากาศเอก พะเนียงฯ ซึ่งยังเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม นั่นคือ เมื่อประมาณปี
๒๕๒๘-๒๕๒๙ ผมย้ายไปทำหน้าที่ผู้บังคับการกรมต่อสู้อากาศยานและรักษาฝั่ง ฐานทัพเรือสัตหีบ
(ปัจจุบันคือหน่วยบัญชาการต่อสู้อากาศยานและรักษาฝั่ง) ซึ่งตอนนั้นเพิ่งสถาปนาหน่วยได้ไม่นาน
จึงขาดทั้งอาวุธและกำลังพลที่ไม่พอเพียงกับหน้าที่ที่รับผิดชอบ กระจ่างกับในปีนั้น คุณครู พลเรือเอก
ประพัฒน์ กฤษณจันทร์ (อดีตผู้บัญชาการทหารเรือ : ตุลาคม ๒๕๓๐-กันยายน ๒๕๓๔)
ได้ขึ้นเป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารเรือ ซึ่งทราบมาว่าท่านได้พบปะและประสานงานกับรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม-พลอากาศเอก พะเนียงฯ อย่างใกล้ชิดในการพัฒนากองทัพ
เรือ ครั้งหนึ่งคุณครู พลเรือเอก ประพัฒน์ฯ ได้เรียกให้ผมเข้าชี้แจงสถานภาพของหน่วย
ซึ่งผมเรียนให้ทราบถึงอุปสรรคและข้อขัดข้องต่างๆ โดยเฉพาะปัญหาการขาดแคลนทั้ง
อาวุธและกำลังพล ซึ่งท่านรับฟังและบอกว่า หน่วยผมเป็นอีกหน่วยที่ต้องพัฒนากันอีกมาก
ตอนนั้นผมเองก็ไม่ทราบว่าท่านคิดอะไรหรือจะทำได้อย่างไร แต่ผมเข้าใจว่าท่านคงนำข้อมูล
นี้ไปประกอบเป็นส่วนหนึ่งของแผนการพัฒนากองเรือยุทธการ และเพิ่มกำลังรบของกองทัพ
เรือในภาพรวม ซึ่งต่อมาความจริงก็เป็นเช่นนั้น พลอากาศเอก พะเนียงฯ เคยเล่าให้ผมฟัง
ในช่วงหลังว่า ได้มีโอกาสพบปะ และปรึกษาข้อราชการกับพลเรือเอก ประพัฒน์ฯ บ่อยครั้ง
ตั้งแต่เป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารเรือ จนในที่สุดได้เป็นผู้บัญชาการทหารเรือ ทำให้ประจักษ์ถึง
ความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าในอันที่จะพัฒนากองทัพเรืออย่างจริงจัง อีกทั้งวิสัยทัศน์อันกว้างไกล
ที่ตระหนักว่ากำลังรบของกองทัพเรือที่มีอยู่ในขณะนั้น ทั้งกำลังของหน่วยที่ปฏิบัติการบนบกก็
ไม่เพียงพอ กำลังทางเรือส่วนใหญ่เป็นเรือเก่ายุคสงครามโลกครั้งที่สอง จะมีเพิ่มเติมก็เป็นส่วน
น้อย ไม่เพียงพอทั้งด้านจำนวนและประสิทธิภาพ เพราะเทคโนโลยีทางการทหารพัฒนาไปอย่าง
รวดเร็ว ยิ่งไปกว่านั้น ภารกิจของกองทัพเรือก็เพิ่มขึ้นเป็นอันมาก เช่น เรื่องกฎหมายทะเลระหว่าง

ประเทศฉบับใหม่ เกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจจำเพาะ(Exclusive Economic Zone-EEZ) ซึ่งกำหนดให้รัฐชายฝั่งที่มีอาณาเขตจดทะเล สามารถทำประโยชน์และรักษาผลประโยชน์ทางทะเลของตนออกไปได้จนถึงระยะ ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากชายฝั่งของประเทศตน ทั้งบนพื้นน้ำและพื้นที่ท้องทะเลใต้ผิวน้ำ ด้วยเหตุนี้ภารกิจและความรับผิดชอบของกองทัพเรือจึงเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ ดังนั้นคุณครู พลเรือเอก ประพัฒน์ฯ จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ทางเรือ ในการเตรียมกำลังการจัดกำลัง และการใช้กำลังของกองทัพเรือเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมด้านความมั่นคงของโลกและภูมิภาค อาจกล่าวได้ว่าเป็นการปรับโครงสร้างและการใช้กำลังทางเรือ จากเดิมที่เป็นกองทัพเรือชายฝั่ง (Coastal Navy) ขยายเป็นกองทัพเรือที่ปฏิบัติการไกลจากฝั่ง (Off Shore Navy) หรือกองทัพเรือที่สามารถปฏิบัติการในทะเลน้ำลึก (Blue Sea Navy) จึงส่งผลให้มีการพัฒนากำลังรบของกองทัพเรืออย่างกว้างขวาง มีการติดตั้งอาวุธจรวดและอาวุธนำวิถี การบูรณาการระบบอาวุธและอิเล็กทรอนิกส์ในเรือ รวมทั้งการปรับปรุงการจัดหน่วย การจัดกำลังต่างๆ ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัว ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยเหนือต้องมีความรู้ความเข้าใจในยุทธศาสตร์ทางการทหาร ความมั่นคงของชาติ โดยเฉพาะเอกลักษณ์และความจำเป็นของกองทัพเรือเป็นอย่างดี พลอากาศเอก พะเนียงฯ ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ อีกทั้งประสบการณ์ที่ได้จากการพัฒนากองทัพอากาศมาก่อนหน้านี้ ซึ่งนับเป็นเรื่องโชคดีของกองทัพเรือ ที่ท่าน พลอากาศเอก พะเนียงฯ รับผิดชอบงานของกระทรวงกลาโหมเป็นเวลาต่อเนื่องยาวนาน โดยมี ฯพณฯ พลเอก เปรมฯ เป็นรัฐมนตรีว่าการฯ และดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งต้องเป็นผู้ให้ความเห็นชอบในขั้นสุดท้าย อีกทั้งพลเรือเอก ประพัฒน์ฯ ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารเรือต่อเนื่องถึง ๔ ปี ทำให้การพัฒนากองทัพเรือสามารถดำเนินการรุดหน้าไปได้อย่างต่อเนื่องและมี ประสิทธิภาพ อาทิ การจัดหาเรือฟริเกตชั้น ๓ ชุด เรือฟริเกตชุด ร.ล.เจ้าพระยา จำนวน ๔ ลำ, ชุด ร.ล.นเรศวร จำนวน ๒ ลำ ซึ่งเรือชุดนี้ คุณครู พลเรือเอก ประพัฒน์ฯ ได้เขียนแบบ Conceptual Design ด้วยตนเอง และกำหนดให้ติดตั้งอาวุธปืนใหญ่ประจำเรือจากสหรัฐอเมริกาด้วย นอกจากนั้นยังจัดหาเรือฟริเกตชุด ร.ล.พุทธยอดฟ้าจุฬาโลกและ ร.ล.พุทธเลิศหล้านภาลัย จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน ๒ ลำ จัดหาเรือบรรทุกเฮลิคอปเตอร์ ๑ ลำคือ ร.ล.จักรีนฤเบศร และเรือส่งกำลังบำรุงขนาดใหญ่ ๑ ลำคือ ร.ล.สิมิลัน รวมทั้งการจัดหาเครื่องบินรบ และเครื่องบินสนับสนุนชนิดต่างๆ อีกทั้งการจัดตั้งกองเรือภาคชั้น ๓ ภาคตามพื้นที่ที่รับผิดชอบ การจัดตั้งกองเรือป้องกันฝั่ง การจัดตั้งกองพลนาวิกโยธิน การขยายกรมต่อสู้อากาศยานและรักษาฝั่งจากระดับกรมเป็นหน่วยบัญชาการขึ้นตรงต่อกองทัพเรือ รวมทั้งให้มีการกำหนดระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วย เงินเพิ่มประจำตำแหน่ง

ที่มีเหตุพิเศษสำหรับทหารหน่วยเรือ(Sea Rate) พ.ศ.๒๕๒๙ซึ่งยังถือใช้อยู่จนทุกวันนี้ อันทำให้ทหารหน่วยเรือมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานดีขึ้นอย่างมาก ความสำเร็จในการพัฒนากองทัพเรือให้เป็นปึกแผ่นและมีกำลังรบที่สามารถรักษาผลประโยชน์ทางทะเลของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพดังเช่นทุกวันนี้ กล่าวได้อย่างเต็มปากเลยว่า พลอากาศเอก พะเนียงฯ มีส่วนร่วมที่สำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ คุณครู พลเรือเอก ประพัฒน์ฯ ได้ให้ความเคารพต่อฯพณฯพลเอก เปรมฯ และพลอากาศเอก พะเนียงฯ เป็นอย่างมาก และให้แนวทางแก่ผมและนายทหารรุ่นน้องๆ ว่า ให้ถือว่าทั้งสองท่านเป็นปูชนียบุคคลของกองทัพเรือ ที่ควรระลึกถึงอยู่เสมอ และให้หน่วยต่างๆ ของกองทัพเรือดูแลและอำนวยความสะดวกอย่างดีที่สุด เมื่อท่านมีโอกาสเข้ามาในพื้นที่”

หมตอายุ 13/04/2567

การปรับปรุงศาลหลักเมืองกรุงเทพมหานคร ในวาระครบ ๒๐๐ ปี กรุงรัตนโกสินทร์

เมื่อครั้งงานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ครบ ๒๐๐ ปี ในพุทธศักราช ๒๕๒๕ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพระราชพิธีสมโภชพระหลักเมืองและเทพารักษ์ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๒๕ ในโอกาสนี้ทรงพระราชปรารภแก่ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ว่าอาคารศาลหลักเมืองและอาณาบริเวณโดยรอบขาดความงดงามเป็นสง่าในศิลปะสถาปัตยกรรม เมื่อในขณะนั้นรัฐบาลได้ดำเนินการบูรณะ ปฏิสังขรณ์ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม และพระบรมมหาราชวัง ตลอดจนอนุสรณ์สถานและสถานที่สำคัญของพระนครเป็นการใหญ่ ให้เป็นอนุสรณ์เนื่องในการสมโภชพระนครครั้งนี้แล้ว ควรจักได้พิจารณาบูรณะปรับปรุงศาลหลักเมืองให้งดงามสมบุรณ์ สมกับเป็นที่สถิตแห่งพระหลักเมืององค์เทพารักษ์ที่ปกปักรักษาพระนครให้มีเอกราชเจริญรุ่งเรืองมาช้านาน และเป็นที่เคารพสักการะของประชาชนชาวไทยทั้งปวงด้วย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ได้รับพระราชกระแสใส่เกล้าฯ ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นจากนั้นจึงมีการบูรณะปฏิสังขรณ์ศาลหลักเมืองเป็นการใหญ่ อันนับได้เป็นครั้งที่สอง นับแต่แรกสถาปนาขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดี ศรีสินทรมหจักรบรมนาถ พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช องค์ปฐมกษัตริย์แห่งพระบรมราชวงศ์จักรี เมื่อพุทธศักราช ๒๓๒๕ และมาได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ครั้งแรกในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ เมื่อพุทธศักราช ๒๕๒๕

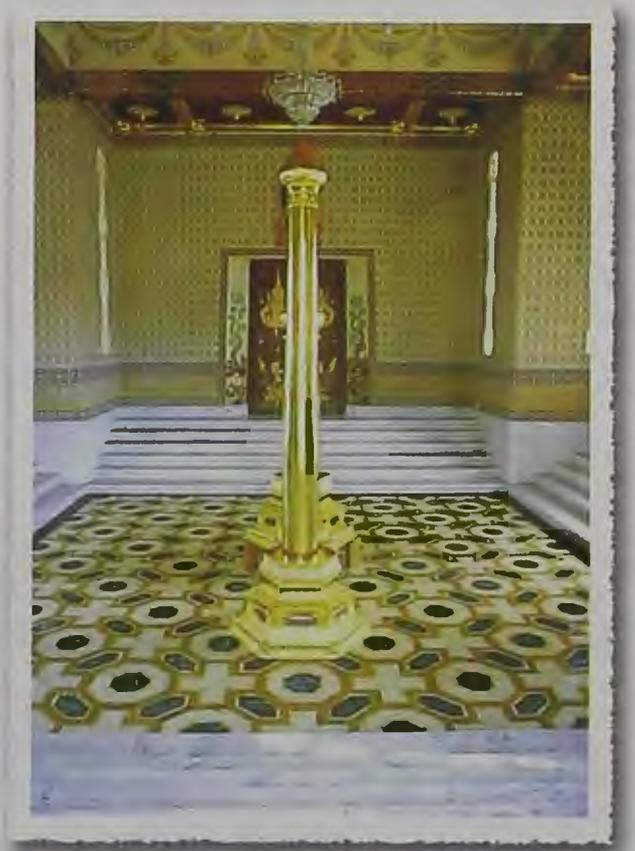

การบูรณะปรับปรุงในครั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้ง “คณะกรรมการดำเนินการปรับปรุงศาลหลักเมือง” ขึ้น โดยมี พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นประธาน (หรือที่เรียก “แม่กองงาน”) และมีหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง พร้อมด้วยผู้ทรงคุณวุฒิเชี่ยวชาญทางสถาปัตยกรรมและศิลปกรรม ร่วมเป็นกรรมการ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในฐานะผู้รับผิดชอบดูแลศาลหลักเมืองเป็นเจ้าของเรื่อง ทั้งนี้ได้กราบบังคลทูล ขอพระราชทานเชิญ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงเป็นองค์อุปถัมภ์การดำเนินงานปรับปรุงศาลหลักเมืองครั้งนี้ด้วย นอกจากนี้ยังได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ เพื่อรับภาระไปดำเนินงานแต่ละด้านให้สอดคล้องกัน

- คณะอนุกรรมการพิจารณาออกแบบก่อสร้างอาคารศาลหลักเมือง
มี อธิบดีกรมโยธาธิการ เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
- คณะอนุกรรมการการบัญชีและการเงิน
มี หัวหน้ากองคลัง องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกฯ เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
- คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์
มี อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
- คณะอนุกรรมการจัดทำจดหมายเหตุการปรับปรุงศาลหลักเมือง
มี อธิบดีกรมศิลปากร เป็นประธานคณะอนุกรรมการ

ทั้งนี้การบูรณะปรับปรุงศาลหลักเมืองและอาคารในปริมณฑลครั้งนี้ จำเป็นต้องใช้เงินจำนวนมาก จึงได้แต่งตั้ง “คณะกรรมการจัดหารายได้” โดยให้ผู้อำนวยการองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกฯ พิจารณาเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและผู้สมควรแต่งตั้งเป็นกรรมการ รวมทั้งสิ้น ๒๓ คน

การบูรณะปรับปรุงครั้งนี้ ได้ย้ายสถานีจำหน่ายน้ำมันของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ออกไป ตามที่ทางราชการมีโครงการอยู่แล้ว โดยขยายเขตศาลหลักเมืองออกไปสามด้านคือ ด้านทิศเหนือขยายไปจดถนนหน้าหับเผย ด้านทิศตะวันออกจดกรมอัยการ ด้านทิศตะวันตกจดถนนราชดำเนินใน แล้วก่อสร้างกำแพงล้อมทุกด้านมีประตูเปิดออกด้านทิศใต้ ๓ ประตู ด้านทิศเหนือ ๑ ประตู อาคารศาลหลังเดิมรื้อหมด แล้วสร้างขึ้นใหม่เป็นหลังคาจตุรมุข

ยอดปรางค์ มีกำแพงแก้วล้อมรอบ ตัวอาคาร บ้านโต กำแพงแก้วประกอบหินอ่อน ยอดปรางค์ประดับกระเบื้องเคลือบสีอ่อน ไบระกา หน้าบัน ซ่อฟ้า ประดับกระเบื้องเคลือบสี ผนังภายในเขียนสีลายพุ่มข้าวบิณฑ์ก้านแย่ง บานประตูภายในเขียนสีภาพเทวดา ภายนอกเขียนลายรดน้ำภาพเขี้ยวกาง ชุ่มประตูปั้นปูนปิดทองประดับกระจก สร้างศาลเทพารักษ์ขึ้นใหม่ ทางทิศตะวันออกของศาลหลักเมือง สำหรับประดิษฐานเทวรูปเทพารักษ์ทั้ง ๕ องค์-พระเสี้ยวเมือง พระทรงเมือง พระกาฬไชยศรี เจ้าเจตคุปต์ และเจ้าหอกลอง ที่เคยประดิษฐานรวมกันอยู่ในศาล สร้างหออพระด้านทิศเหนือเพื่อประดิษฐานพระพุทธรูปซึ่งบุคคลถวายเป็นสมบัติของศาลหลักเมือง สร้างอาคารที่ทำการและโรงละครเป็นอาคารทรงไทยติดกำแพงด้านทิศตะวันออก บริเวณสวนที่เหลือปรับปรุงเป็นทางเดินและสนาม พร้อมทั้งปลูกต้นไม้และพันธุ์ไม้ดอกให้เป็นที่ร่มรื่นงดงาม นอกจากนี้ยังตกแต่งริมทางเท้าภายนอกกำแพงศาลด้วย

การบูรณะปฏิสังขรณ์แล้วเสร็จสมบูรณ์เมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๒๙ โดยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร ได้เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีสมโภชพระหลักเมืองและเทพารักษ์ ในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๒๙ ตรงกับวันพฤหัสบดี เดือน ๘ ๔ ค่ำ รัตนโกสินทรศก ๒๐๕ จุลศักราช ๑๓๔๘ ซึ่งมีกำหนดมหามงคลฤกษ์ ระหว่างเวลา ๑๙ นาฬิกา ๑๙ นาที ถึง ๑๙ นาฬิกา ๔๙ นาที อันเป็นยามค่าคืนโดยไม่โปรดให้ใช้พระฤกษ์รองลงไป อันเป็นกำหนดเวลาที่สะดวกแก่การเสด็จพระราชดำเนิน ด้วยต้องพระประสงค์พระฤกษ์ที่ดีที่สุด เพื่อความร่วมมือเป็นสุขแห่งพสกนิกรชาวไทยภายใต้พระบรมโพธิสมภาร

การสร้างโรงงานวัตถุระเบิดแห่งแรกในประเทศไทย

ในช่วงปลายสงครามเวียดนาม รัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้ลดความช่วยเหลือด้านการทหารให้แก่ประเทศไทยลงตามลำดับ แต่สถานการณ์ชายแดนอันเป็นภัยคุกคามความมั่นคงของชาติ กลับทวีความรุนแรงมากขึ้น รวมทั้งภัยจากผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศก็ยังคงมีอยู่ รัฐบาลไทยต้องใช้งบประมาณป้องกันประเทศสูงมาก โดยเฉพาะการจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์จากต่างประเทศ กระทรวงกลาโหมเล็งเห็นความจำเป็นในการจัดตั้งโรงงานผลิตอาวุธและกระสุนวัตถุระเบิดขึ้นใช้ในประเทศ จึงเร่งงานวิจัยและพัฒนาในการจัดตั้งโรงงานผลิตอาวุธและกระสุน เท่าที่งบประมาณจะมีสนับสนุนในตอนนั้น ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๑๙ ได้อนุญาตให้เอกชนลงทุนตั้งโรงงานผลิตอาวุธและกระสุนวัตถุระเบิด โดยให้อยู่ในความควบคุมของกรมการอุตสาหกรรมทหาร แต่ติดปัญหาเรื่องโรงงานผลิตดินสงกระสุน ไม่มีบริษัทเอกชนใดสามารถจัดตั้งโรงงานดังกล่าวขึ้นได้ จนในที่สุดคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๒๒ อนุมัติให้กระทรวงกลาโหมดำเนินการจัดตั้งโรงงานวัตถุระเบิดขึ้นเอง ซึ่ง พลอากาศเอก พะเนียงฯ ในฐานะ รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ทำการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้ลงนามในคำสั่งกระทรวงกลาโหม แต่งตั้งคณะกรรมการจัดตั้งโรงงานวัตถุระเบิด อันมีปลัดกระทรวงกลาโหมเป็นประธานกรรมการ โดยหลังการเปิดประมูลหาบริษัทต่างประเทศมาดำเนินการก่อสร้างโรงงานผลิตดินสงกระสุน ขึ้นที่บ้านบางปราบ ตำบลย่านมัทรี อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ บนเนื้อที่ทั้งหมด ๓,๐๘๐ ไร่ อยู่ริมถนนทางหลวงสายเอเชียระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๒๑๕ และ ๒๑๖ ในที่สุดบริษัท NOBEL'S EXPLOSIVES COMPANY LIMITED (NEC) จากประเทศสวราชอาณาจักร ที่มีเทคโนโลยีทันสมัย และประสบการณ์ในการผลิตวัตถุระเบิดมานานกว่า ๑๐๐ ปี ได้รับการคัดเลือกให้มาดำเนินการจัดตั้งโรงงานวัตถุระเบิดในลักษณะ TURNKEY BASIS ทั้งนี้กระทรวงกลาโหม ได้อนุมัติอัตรา “โรงงานวัตถุระเบิดทหาร กรมการอุตสาหกรรมทหาร ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร” เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ

หมดอายุ 13/04/2567

การจัดตั้งนิคมเกษตรกรรมทหารผ่านศึกพิการ บางไทร

ในการประชุมสภาทหารผ่านศึก ครั้งที่ ๒/๒๕๒๕ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๒๕ ได้มีมติแต่งตั้ง พลอากาศเอก พะเนียง กานตรัตน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นประธานอนุกรรมการควบคุมการจัดซื้อที่ดิน เพื่อจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรรมทหารผ่านศึกพิการ ต่อมาในการประชุมสภาทหารผ่านศึก ครั้งที่ ๓/๒๕๒๕ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๕ อนุมัติหลักการให้องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก จัดซื้อที่ดินโดยวิธีพิเศษ โดยได้ดำเนินการจัดซื้อที่ดิน ที่ตั้งอยู่ติดทางหลวงหมายเลข ๓๑๑๑ (สายสามโคก-เสนา) ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๒๐-๒๑ เลขที่ ๑๐๑ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งนี้ห่างจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประมาณ ๓๕ กิโลเมตร และกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๕๗ กิโลเมตร จำนวนเนื้อที่ ๓๐๑ ไร่ ๑ งาน ๔๙ ตารางวา ในวงเงินทั้งสิ้น ๔,๙๕๐,๐๐๐.- บาท (สี่ล้านเก้าแสนห้าหมื่นบาทถ้วน) และต่อมาจัดซื้อที่ดินเพิ่มเติมอีก ๓ ไร่ ๓ งาน ในวงเงิน ๕๓,๐๐๐.- บาท (ห้าหมื่นสามพันบาทถ้วน) ทั้งนี้ได้จัดตั้งเป็น “นิคมเกษตรกรรมทหารผ่านศึกพิการ บางไทร” ในปี ๒๕๒๗ ซึ่งในการประชุมสภาทหารผ่านศึก ครั้งที่ ๒/๒๕๒๗ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๒๗ มีมติให้แก้ไขโครงการนิคมเกษตรกรรมทหารผ่านศึกพิการ บางไทร เพื่อให้การสงเคราะห์แก่ทหารผ่านศึกพิการ บัตรชั้นที่ ๑ ให้มีที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินอย่างถาวร และให้ความเห็นชอบตามที่คณะอนุกรรมการพิจารณาโครงการฯ เสนอ โดยมีสาระสำคัญ คือ “ไม่ให้กรรมสิทธิ์ที่ดิน ให้เพียงสิทธิ์ทำกินเท่านั้น” ต่อมาในการประชุมสภาทหารผ่านศึก ครั้งที่ ๑/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ มีมติอนุมัติหลักการให้กรรมสิทธิ์แก่สมาชิกนิคมเกษตรกรรมทหารผ่านศึกพิการ บางไทร โดยวิธีการเช่าซื้อ ผ่อนชำระเป็นงวดรายเดือนๆ ละไม่น้อยกว่า ๙๐๐.- บาท ระยะเวลาเช่าซื้อไม่เกิน ๒๕ ปี โดยไม่คิดดอกเบี้ย

ปัจจุบันได้บรรจทหารผ่านศึกพิการ บัตรชั้นที่ ๑ เข้าประกอบอาชีพและทำกินในนิคมเกษตรกรรมทหารผ่านศึกพิการ บางไทร จำนวน ๘๐ ครอบครัว ทั้งนี้แต่ละครอบครัวจะได้รับจัดสรรพื้นที่ ประมาณ ๒.๕ ไร่ พร้อมบ้านพักอาศัย ๑ หลัง โดยองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกได้จัดเจ้าหน้าที่ ควบคุม ดูแล และให้การสงเคราะห์ แก่ทหารผ่านศึกทั้ง ๘๐ ครอบครัว